

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

Factors Related to the Decision to Pursue Further Education
Among Students in the Home Economics Program at
the Vocational Certificate Level (Por Wor Chor) of
Nakhon Si Thammarat Vocational College

ณรงค์กร ทองหมื่น
NARONGKORN THONGMUEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2567

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

Factors Related to the Decision to Pursue Further Education
Among Students in the Home Economics Program at
the Vocational Certificate Level (Por Wor Chor) of
Nakhon Si Thammarat Vocational College

ณรงค์กร ทองหมื่น
NARONGKORN THONGMUEN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2567

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ชื่อ นามสกุล ณรงค์กร ทองหมื่น
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์
คณะ เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชฎาภัทร์ กี่อารีโย)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

.....คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)

วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ชื่อ นามสกุล	ณรงค์กร ทองหมื่น
ชื่อปริญญา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
สาขาวิชา และคณะ	คหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช 2) การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 200 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้ง 7 ด้านอยู่ในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้ 2.1) เพศและเกรดเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน 2.2) อายุและรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนมีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน โดยอายุมีความสัมพันธ์กับด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับด้านการประกอบอาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ทั้ง 7 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ, ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.), ประเภทวิชาคหกรรม, วิทยาลัยอาชีวศึกษา

Thesis Title	Factors Related to the Decision to Pursue Further Education Among Students in the Home Economics Program at the Vocational Certificate Level (Por Wor Chor) of Nakhon Si Thammarat Vocational College
Author	Narongkorn Thongmuen
Degree	Master of Home Economics (Home Economics)
Major Program	Home Economics, Faculty of Home Economics Technology
Advisor	Assistant Professor Dr.Thanapop Soteyome
Academic Year	2024

ABSTRACT

This research aims to investigate 1) the personal factors of students enrolled in the Home Economics program at the Vocational Certificate (Por Wor Chor) level at Nakhon Si Thammarat Vocational College, 2) the decision-making process regarding further education among these students, and 3) The relationship between personal factors and the decision to pursue further education among students in the Home Economics program at the Vocational Certificate (Por Wor Chor) level of Nakhon Si Thammarat Vocational College. The sample consisted of 200 students currently studying in the Home Economics program at Nakhon Si Thammarat Vocational College during the first semester of the academic year 2024. Stratified random sampling was employed. The research instrument used was a questionnaire. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Chi-square test.

The results revealed that 1) Overall, students placed a high level of importance on their decision to continue their studies at the Vocational Certificate level in the Home Economics program at Nakhon Si Thammarat Vocational College. When considering each dimension individually, all seven factors were rated at high to very high levels. The factors, ranked from highest to lowest average score, were: instructors, college environment, student development activities, instructional media and materials, career opportunities, curriculum, and college image. 2) Regarding the relationship between personal factors and the decision to pursue further education among students in the Home Economics Program at the Vocational Certificate level of Nakhon Si Thammarat Vocational College. The results can be concluded as follows: 2.1) Gender and cumulative GPA did not have a statistically significant relationship with students' decision to pursue further education. 2.2) Age and parental monthly income were found to have statistically significant relationships with certain aspects of the

decision-making process. Specifically, age was related to the use of instructional media and materials; the program of study chosen was related to career opportunities; and parental income was associated with perceptions of the college's image. All these relationships were statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Decision to Pursue Further Education, Vocational Certificate Level (Por Wor Chor), Home Economics Program, Vocational College

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล เพื่อประกอบการศึกษาค้นคว้าและวิจัยจนทำให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณา เครือหงส์ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชญาภัทร กี่อารีโย กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือ และให้คำแนะนำในการปรับแก้ไขเครื่องมือให้มีความสมบูรณ์ที่สุดเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พร้อมด้วยรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมรุ่น และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้เป็นเครื่องบูชาคุณบิดามารดา

ณรงค์กร ทองหมื่น

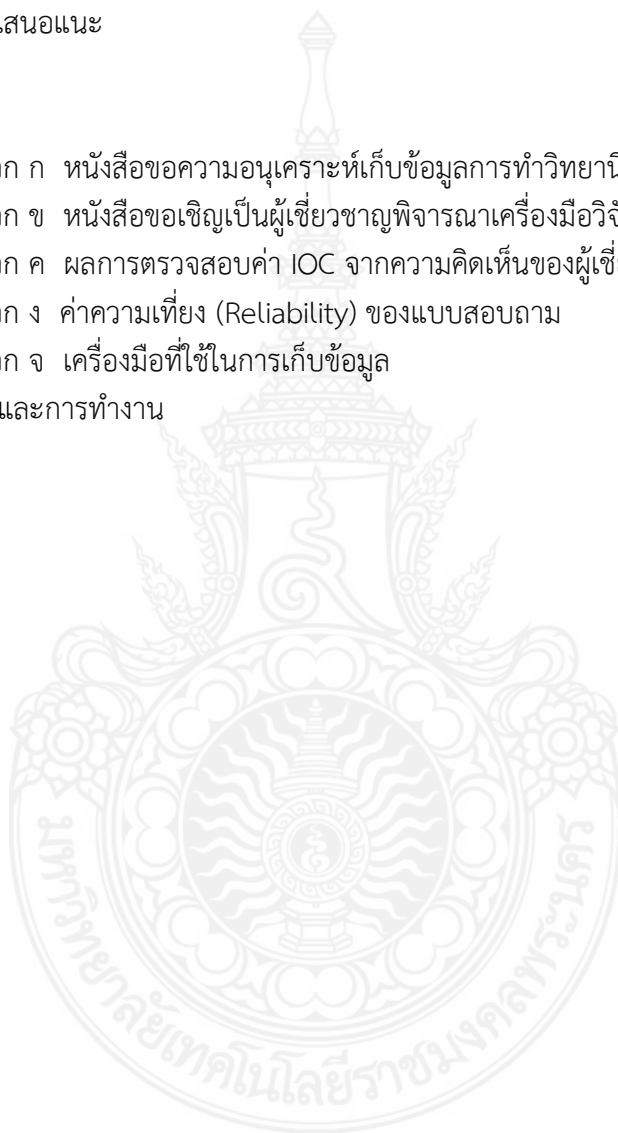

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(7)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการศึกษา	4
1.4 ตัวแปร	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 สมมติฐานการวิจัย	6
1.7 กรอบแนวความคิด	6
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2567	7
2.2 แนวคิดในการตัดสินใจเลือกเรียน	20
2.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	41
2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	54
3.1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	54
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	55
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	56
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	56
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล	59
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล	59
4.2 ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	61
4.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	69
4.4 การอภิปรายผล	104

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	110
5.1 สรุปผล	110
5.2 ข้อเสนอแนะ	113
เอกสารอ้างอิง	115
ภาคผนวก	121
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์	122
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย	124
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ	130
ภาคผนวก ง ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม	136
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	142
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	148

สารบัญญัตินี้

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	59
4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	61
4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านหลักสูตร	62
4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านการประกอบอาชีพ	63
4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	64
4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านครูผู้สอน	65
4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	66
4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	67
4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	68
4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	80
4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	81
4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	82
4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	83
4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	84
4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	85
4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	86
4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	87
4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	88
4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	89

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	100
4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	101
4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	102
4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	103

สารบัญภาพ

ภาพที่

1.1 กรอบแนวความคิด

หน้า

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคน ให้มีความรู้ ทักษะในการทำงาน รวมถึงคุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิตซึ่งหากมีกำลังคนที่มีการศึกษาสูงจำนวนมาก ก็จะมีผลทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ ตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (2566 - 2570) (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2565) “พลิกโฉมประเทศไทยสู่ สังคมก้าวหน้าเศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” หมวดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และกลยุทธ์ย่อยที่ 1.2 กล่าวถึง การพัฒนาผู้เรียนระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน โดยการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะ และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดการตนเอง มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถรวมพลังทำงานเป็นทีม มีการคิดขั้นสูงด้วยการจัดการ การเรียนรู้เชิงรุก มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง และขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยนำร่องกับสถานศึกษาที่มีความพร้อม และมีมหาวิทยาลัยในพื้นที่สนับสนุนความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ซึ่งระดับการศึกษาในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 2 ระดับหลัก ได้แก่ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ชัยฤทธิ์ชัยเลิศ, 2566)

ในทางเดียวกันการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 กำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่ประเทศต่าง ๆ มีความเชื่อมโยงกันมากขึ้นเรื่อย ๆ และระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัว โดยไม่ใช่แค่การปฏิรูปเพียงครั้งคราว แต่ต้องเป็นการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชน สังคมและตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งผู้กำหนดนโยบายและบุคลากรด้านการศึกษาของไทยที่ผู้เขียนมีโอกาสได้รู้จักล้วนตระหนักว่าการศึกษาคควรจะมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและสอดคล้องกับสังคมในอนาคต แต่ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยจะมีความก้าวหน้าในด้านการเข้าถึงการศึกษาในระดับอนุบาลจนถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งมีการปฏิรูปเชิงโครงสร้างเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา แต่ประเทศไทยยังคงประสบความท้าทายอีกหลายประการ เช่น นักเรียนจำนวนมากยังไม่มีทักษะพื้นฐานที่ควรจะมี ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศและในระดับระหว่างประเทศ หรืออัตราส่วนของเด็กที่ไม่ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาที่ยังค่อนข้างสูง จึงทำให้เยาวชนจำนวนมากขาดทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานจริง ดังนั้น การปรับปรุงระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ไทยบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รวมทั้งจะช่วยเพิ่มศักยภาพ โอกาส และความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจภายในประเทศ และด้วยแนวโน้มการเป็นสังคมผู้สูงอายุและสัดส่วนของประชากรในวัยทำงานที่ลดลง ทรัพยากรมนุษย์ที่มีทักษะคือปัจจัย

สำคัญของความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต ฉะนั้น คุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนสมรรถนะและทักษะของผู้สำเร็จการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่การศึกษาไทยควรได้รับการสนับสนุนและพัฒนา (ศรีณย์รัตน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2565)

ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาด้านสายอาชีพ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและภูมิภาค มีภารกิจจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพมีพันธกิจ คือ 1) จัดการส่งเสริมพัฒนาการอาชีวศึกษาและการอบรมวิชาชีพให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน 2) ยกย่องคุณภาพและมาตรฐานกำลังคนสายอาชีพสู่สากล 3) ขยายโอกาสทางการศึกษาด้านสายอาชีพให้ทั่วถึง ต่อเนื่อง เสมอภาค และเป็นธรรม 4) เป็นแกนกลางในการจัดอาชีวศึกษาและอบรมวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีของประเทศ 5) สร้างเครือข่ายความร่วมมือให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ 6) วิจัย สร้างนวัตกรรม จัดองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน 7) ส่งเสริม/พัฒนาครูและบุคลากรอาชีวศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ มั่นคง และก้าวหน้าในวิชาชีพ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา คือ 1) จัดทำข้อเสนอแนวนโยบาย แผนพัฒนามาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ 2) ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ 3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร 4) พัฒนาครูและบุคลากรการอาชีวศึกษา 5) ส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชนรวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ 6) ติดตาม ประเมินผลและรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน 7) จัดระบบส่งเสริม ประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารมาใช้ในงานการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมอาชีพ 8) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและดำเนินการตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษามอบหมาย 9) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาหรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2560) อาชีวศึกษาจึงเป็นกระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในสายวิชาชีพที่จำเป็นต่อตลาดแรงงาน เป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนตลาดแรงงานมากขึ้น เพราะนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ตามสิ่งที่ตนเองถนัดและสนใจแล้ว ยังช่วยสร้างบุคลากรเฉพาะทางในสายอาชีพต่าง ๆ ที่ตลาดแรงงานขาดแคลนหรือกำลังต้องการกำลังคน เช่น อุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรมการท่องเที่ยว และการบริการ ผู้เรียนจะเติบโตขึ้นเป็นบุคลากรที่มีฝีมือ มีคุณภาพตามมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสากล จนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตรงตามแผนกที่เรียน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาฝีมือและความรู้ต่อยอดไปในระดับสูง เพื่อความก้าวหน้าในสายอาชีพที่ต้องการ (ศรีณย์รัตน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา, 2565)

ในการพัฒนาการจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม จากสภาพปัญหาสังคมไทยในเรื่องสุขภาพของคนเฒ่าลง ประกอบกับการตื่นตัวเรื่องสุขภาพที่มีเพิ่มขึ้น ทำให้ตลาดที่เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพมีการเจริญเติบโตมากขึ้น แม้แต่การศึกษาที่เกี่ยวกับทางด้านสุขภาพก็มีการเติบโตขึ้นไปด้วย คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่นำองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาบูรณาการกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น พื้นฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ในด้านงานอาหารและโภชนาการ ด้านงานการออกแบบแฟชั่น สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างงานอาชีพ สร้างความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคมอย่างยั่งยืน นอกจากนี้วิชาคหกรรมศาสตร์ยังมีผูกพันกับการดำเนินชีวิตประจำของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย งานด้านคหกรรมจะเป็นที่รองรับเสมอก็มีความนิยมไม่แพ้กัน เพราะนักเรียนที่เรียนจบไปแล้วนั้นสามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย และบางรายสามารถมีกิจการของตัวเองหรือไปทำงานที่ต่างประเทศ เพราะตลาดต้องการบุคลากรไทยที่เก่งด้านคหกรรมจำนวนมาก ปัจจุบันเหล่านี้จึงเป็นช่องทางให้นักเรียน นักศึกษารุ่นใหม่หันมาให้ความสำคัญกับคหกรรมมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันวิชาคหกรรมศาสตร์ก็มีความผูกพันกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เราตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย และมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์สามารถนำไปใช้ได้ทั้งชีวิตประจำวันและเพื่อประกอบอาชีพ เป็นวิชาที่คำนึงถึงการให้บริการที่รับผิดชอบต่อสังคมเป็นศาสตร์ที่ประยุกต์ความรู้ความสามารถหลายสาขาที่ครอบคลุมการให้ความรู้และการจัดบริการพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคคล เพื่อยกและปรับปรุงคุณภาพชีวิตมนุษย์ อีกทั้งเป็นวิชาชีพที่จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีช่วยในการสนับสนุนการผลิตและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความนิยมของบริโภค (ธนวรรณ สอ้าง, 2560)

ปัญหาของการตัดสินใจเลือกศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คือ การประกอบอาชีพในงานคหกรรมศาสตร์ในอนาคตเป็นปัญหาหนึ่งของผู้ที่กำลังจะศึกษา โดยมักจะมีความกังวลใจในอยู่เสมอ คือ การวางแผนทางชีวิตของตนเอง ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาไปแล้ว จากสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองโดยเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ความเคลื่อนไหว และมองเห็นการพัฒนาตนเอง ให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีเป้าหมายการตัดสินใจที่แน่นอนไม่ว่าจะเป็นอาชีพอิสระ หรืออาชีพที่ต้องพึ่งหรือเกี่ยวข้องกับผู้อื่น ได้แก่การทำงานเอกชน รับราชการ เป็นต้น สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นการแบ่งกลุ่มโดยอาศัยเกณฑ์ พิจารณาจากหลักสูตรของแต่ละคณะ ดังนั้น ในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านหลักสูตร ประกอบด้วย รายวิชา เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และส่งผลให้กระบวนการหล่อหลอมนิสิตนักศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชาที่มีความแตกต่างกัน (จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา, 2556)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตั้งอยู่เลขที่ 1076 ถนนราชดำเนิน ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2481 โดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนช่างเย็บเสื้อผ้า โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนศิลปหัตถกรรม หน้าวัดวังตะวันออก พ.ศ.2522 กระทรวงศึกษาธิการประกาศแยกวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ออกเป็นวิทยาลัยเอกเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จึงเหลือ 2 วิทยาเขต คือ วิทยาเขต 1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และวิทยาเขต 2) คือ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช ปี พ.ศ.2523 กระทรวงศึกษาธิการประกาศแยกวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราชออกเป็นวิทยาลัยเอกเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจึงมีเพียงแห่งเดียว ปัจจุบันเปิดสอนตั้งแต่ชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จนถึงระดับปริญญาตรี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จึงมีความสนใจในปัจจุบันที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในด้านการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนสถานประกอบการภายใน 4 จังหวัด และตลาดแรงงาน รวมถึงการประกอบอาชีพ ในลักษณะปฏิบัติหรือประกอบการอาชีพอิสระต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1.2.2 เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

1.3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้นจำนวน 412 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช, 2567)

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ทั้งสิ้นจำนวน 200 คน โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามหลักการของ Taro Yamane (1973)

1.3.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้เลือกศึกษาเฉพาะผู้ที่เลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1.3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้เวลาในการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้เวลาในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2567

1.4 ตัวแปร

1.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ใน 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1.5.1 การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ หมายถึง การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

1.5.2 ผู้เรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนอยู่ในประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

1.5.3 ประเภทวิชาคหกรรม หมายถึง การเรียนสายอาชีพประเภทวิชาคหกรรม ประกอบไปด้วย แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

1.5.3.1 แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ หมายถึง แผนกวิชาที่จัดการเรียนการสอนวิชาการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนอกจากจะเป็นเครื่องนุ่งห่มที่ช่วยปกป้องมนุษย์จากสภาพอากาศแล้ว เสื้อผ้ายังสะท้อนถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย ทุกวันนี้การเปลี่ยนแปลงในแวดวงแฟชั่นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการแข่งขัน

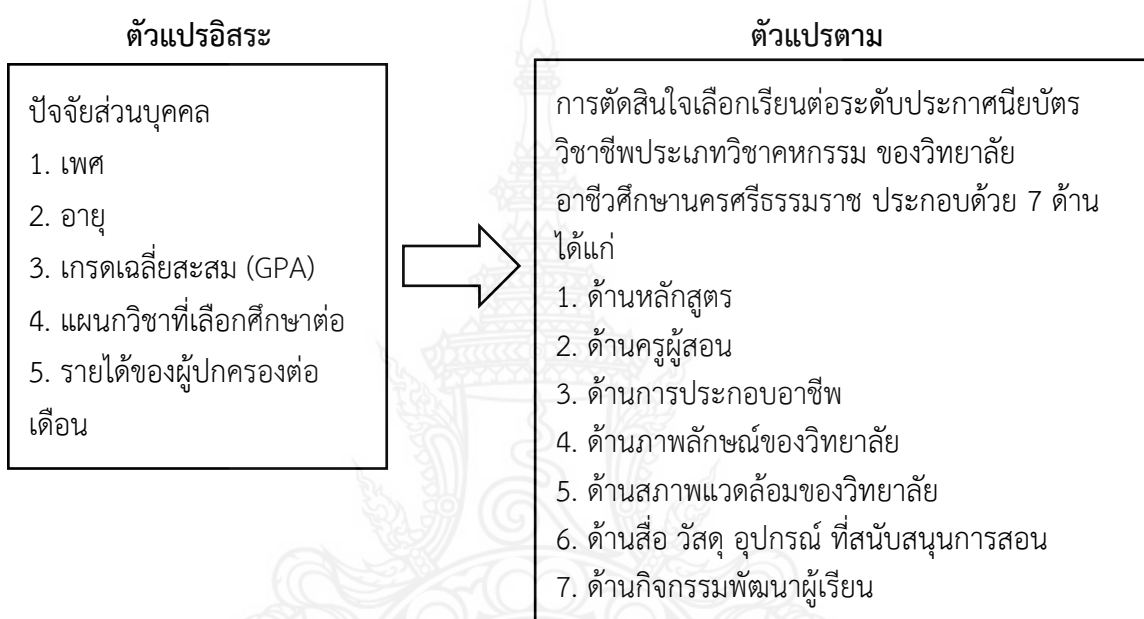
1.5.3.2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ หมายถึง แผนกวิชาที่จัดการเรียนการสอนวิชาทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัว และสังคมในการดำรงชีวิต

1.5.3.3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ หมายถึง แผนกวิชาที่จัดการเรียนการสอนวิชาการผลิตอาหารรูปแบบต่าง ๆ โดยคำนึงถึงคุณค่าทางโภชนาการ การวางแผน การจัดเตรียมอาหาร สำหรับผู้บริโภควัยต่าง ๆ การจัดอาหารในโรงพยาบาลและโรงแรม เทคนิคการบริการอาหาร และเครื่องดื่ม อาหารเพื่อสุขภาพ การจัดการธุรกิจอาหาร รวมถึงการควบคุมคุณภาพและการประกันคุณภาพอาหารเพื่อสุขภาพ

1.6 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1.7 กรอบแนวความคิด

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางและการวางแผนการศึกษา การส่งเสริมการศึกษา ตลอดจนจนถึงการปรับปรุงหลักสูตร ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

1.8.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงนโยบายการรับนักเรียน เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนไปด้วย

1.8.3 เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการงานวิชาการด้านวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้ได้ตามความต้องการของผู้เรียน สถานประกอบการ ตลาดแรงงาน และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนในด้านอาชีวศึกษาให้มากขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมสาระสำคัญ ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2567
- 2.2 แนวคิดในการตัดสินใจเลือกเรียน
- 2.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
- 2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2567

2.1.1 หลักการของหลักสูตร

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลังมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และประชาคมอาเซียน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและประกอบอาชีพอิสระ

2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้กว้างขวาง เน้นสมรรถนะเฉพาะด้านด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียน สะสมผลการเรียน เทียบความรู้ และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ และสถานประกอบการอาชีพอิสระ

3) เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

4) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชน และท้องถิ่น มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562 : 1)

2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1) เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกวิธีการดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชน ท้องถิ่น และประเทศชาติ

2) เพื่อให้เป็นผู้มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพ มีทักษะการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา ทักษะสุขภาพและความปลอดภัย ตลอดทักษะการจัดการ สามารถสร้างอาชีพและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

3) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น

4) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในด้านการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรง และสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงาน ท้องถิ่น และประเทศชาติ ดำรงตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เข้าใจและเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสาธารณะและจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

5) เพื่อให้มีบุคลิกภาพที่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจเหมาะสมกับงานอาชีพ

6) เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562 : 2)

2.1.3 หลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562

2.1.3.1 การเรียนการสอน

1) การเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ ผู้เรียนสามารถลงทะเบียนได้ทุกวิธีเรียนที่กำหนด และนำผลการเรียนแต่ละวิธีมาประเมินผลรวมกันได้ สามารถเทียบโอนผลการเรียน และขอเทียบความรู้และประสบการณ์ได้

2) การจัดการเรียนการสอนเน้นการปฏิบัติจริง สามารถจัดการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ วิธีการและการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนในขอบเขตที่สำคัญและบริบทต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานประจำ ให้คำแนะนำพื้นฐานที่ต้องใช้ในการตัดสินใจ วางแผนและแก้ไขปัญหาโดยไม่อยู่ภายใต้การควบคุมในบางเรื่อง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศและการ

สื่อสารในการแก้ปัญหาและการปฏิบัติงานในบริบทใหม่ รวมทั้งรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

2.1.3.2 การจัดการศึกษาและเวลาเรียน

การจัดการศึกษาในระบบปกติ ใช้ระยะเวลา 3 ปีการศึกษา การจัดเวลาเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

1) ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้แบ่งภาคเรียนออกเป็น 2 ภาคเรียน ปกติหรือระบบทวิภาคี ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ รวมเวลาการวัดผล โดยมีเวลาเรียนและจำนวนหน่วยกิต ตามที่กำหนด และสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการศึกษาอาจเปิดสอนภาคเรียนฤดูร้อนได้อีกตามที่เหมาะสม

2) การเรียนในระบบชั้นเรียน ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเปิดทำการสอนไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละไม่เกิน 7 ชั่วโมง โดยกำหนดให้จัดการเรียนการสอน คาบละ 60 นาที

2.1.3.3 การคิดหน่วยกิต

ให้มีจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 103 – 110 หน่วยกิต การคิดหน่วยกิต ถือเป็นดังนี้

1) รายวิชาทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปราย 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 18 ชั่วโมงต่อภาคเรียนรวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการทดลองหรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 36 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

3) รายวิชาปฏิบัติที่ใช้เวลาในการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานหรือภาคสนาม 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

4) การฝึกอาชีพในการศึกษาระบบทวิภาคี ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

5) การฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพในสถานประกอบการ ที่ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมงต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

6) การทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 54 ชั่วโมง ต่อภาคเรียน รวมเวลาการวัดผล มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

2.1.3.4 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 แบ่งเป็น 3 หมวดวิชา และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังนี้

1) หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต

1.1) กลุ่มวิชาภาษาไทย

1.2) กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

- 1.3) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์
- 1.4) กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์
- 1.5) กลุ่มวิชาสังคมศึกษา
- 1.6) กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
- 2) หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต
 - 2.1) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน
 - 2.2) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ
 - 2.3) กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือก
 - 2.4) ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ
 - 2.5) โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ
- 3) หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
- 4) กิจกรรมเสริมหลักสูตร (2 ชั่วโมง/สัปดาห์) - หน่วยกิต

หมายเหตุ 1. จำนวนหน่วยกิต ของแต่ละหมวดวิชาและกลุ่มวิชาในหลักสูตร ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างของแต่ละประเภทวิชาและสาขาวิชา รายวิชาแต่ละหมวดวิชา

2. การพัฒนารายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ จะเป็นรายวิชาบังคับที่สะท้อนความเป็นสาขาวิชาตามมาตรฐานการศึกษา วิชาชีพ ด้านสมรรถนะวิชาชีพของสาขาวิชาซึ่งยึดโยงกับมาตรฐานอาชีพ จึงต้องพัฒนากลุ่มรายวิชาให้ครบจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด และผู้เรียนต้องเรียนทุกรายวิชา

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดรายวิชาเลือกตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และหรือพัฒนาเพิ่มตามความต้องการเฉพาะด้านของสถานประกอบหรือตามยุทธศาสตร์ภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพที่ประเภทวิชาชีพที่ประเภทวิชา สาขาวิชาและสาขางานกำหนด

2.1.3.5 การฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพ

เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับภาคการผลิตและหรือภาคบริการ หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาคทฤษฎี และการฝึกหัดหรือฝึกปฏิบัติเบื้องต้นในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันแล้วระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้สัมผัสกับการปฏิบัติงานอาชีพ เครื่องมือเครื่องจักร อุปกรณ์ที่ทันสมัย และบรรยากาศการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็น ทำเป็น และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องตลอดจนเกิดความมั่นใจและเจตคติที่ดีในการทำงาน และการประกอบอาชีพอิสระ โดยการจัดฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพต้องดำเนินการดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีการฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ ในรูปของการฝึกงานในสถานประกอบการ แหล่งวิทยาการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 โดยใช้เวลารวมไม่น้อยกว่า 320 ชั่วโมง กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 หน่วยกิต

กรณีสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องการเพิ่มพูนประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ สามารถนำรายวิชาในหมวดวิชาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับลักษณะงานไปเรียนหรือฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐในภาคเรียนที่จัดฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพได้ รวมไม่น้อยกว่า 1 ภาคเรียน

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น ๆ

2.1.3.6 โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ

เป็นรายวิชาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า บูรณาการความรู้ ทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจ ตั้งแต่การเลือกหัวข้อหรือเรื่องที่จะศึกษา ทดลอง พัฒนาและหรือประดิษฐ์คิดค้น โดยการวางแผน การกำหนดขั้นตอนกระบวนการ ดำเนินการ ประเมินผล สร้างและจัดทำรายงานเพื่อนำเสนอ ซึ่งอาจทำเป็นรายงานบุคคลหรือกลุ่มก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะของโครงการนั้น ๆ โดยการจัดทำโครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพต้องดำเนินการ ดังนี้

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้ผู้เรียนจัดทำโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพที่สัมพันธ์หรือสอดคล้องกับสาขาวิชาในภาคเรียนที่ 5 และหรือภาคเรียนที่ 6 รวมจำนวน 4 หน่วยกิต ใช้เวลาไม่น้อยกว่า 216 ชั่วโมง ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีชั่วโมงเรียน 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กรณีที่กำหนดให้เรียนรายวิชาโครงการ 4 หน่วยกิต

หากจัดให้มีโครงการพัฒนาทักษะวิชาชีพ 2 รายวิชา คือ โครงการ 1 และโครงการ 2 ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดให้มีชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่เทียบเคียงกับเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น

2) การตัดสินผลการเรียนและให้ระดับผลการเรียนให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับรายวิชาอื่น

2.1.3.7 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทุกภาคเรียน เพื่อส่งเสริมสมรรถนะแกนกลางและหรือสมรรถนะวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมระเบียบวินัยการต่อต้านความรุนแรง สารเสพติดและการทุจริต เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูนพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทำประโยชน์ต่อ

ชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการวางแผนลงมือปฏิบัติประเมินผลและปรับปรุงการทำงานสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีให้เข้าร่วมกิจกรรมที่สถานประกอบการจัดขึ้น

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

2.1.3.8 การจัดแผนการเรียน

เป็นการกำหนดรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่จะดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละภาคเรียนโดยจัดอัตราส่วนการเรียนรู้ภาคทฤษฎีต่อภาคปฏิบัติในหมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ ประมาณ 20 : 80 ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ของแต่ละสาขาวิชา ซึ่งมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) จัดรายวิชาในแต่ละภาคเรียน โดยคำนึงถึงรายวิชาที่ต้องเรียนตามลำดับก่อน - หลัง ความง่าย - ยากของรายวิชา ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของรายวิชา รวมทั้งรายวิชาที่สามารถบูรณาการจัดการเรียนรู้ร่วมกันในลักษณะของงาน โครงงานและหรือชิ้นงานในแต่ละภาคเรียน

2) จัดให้ผู้เรียนเรียนรายวิชาบังคับในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานและกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ครบตามที่กำหนดในโครงสร้างหลักสูตร

2.1) การจัดรายวิชาในหมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง ควรจัดกระจายทุกภาคเรียน

2.2) การจัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน โดยเฉพาะรายวิชาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาชีพควรจัดให้เรียนในภาคเรียนที่ 1

2.3) การจัดรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ควรจัดให้เรียนก่อนรายวิชาในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือกและรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี

3) จัดให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนรายในกลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเลือกและหมวดวิชาเลือกเสรี ตามความถนัดความสนใจเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ

4) จัดรายวิชาทวิภาคีที่นำไปเรียนและฝึกในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยประสานงานร่วมกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อพิจารณากำหนด ภาคเรียนที่จัดฝึกอาชีพ รวมทั้งกำหนดรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่ตรงกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐที่นำไปร่วมฝึกอาชีพในภาคเรียนนั้น ๆ

5) จัดรายวิชาฝึกงานในภาคเรียนที่ 5 หรือ 6 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต 320 ชั่วโมง (เฉลี่ย 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) หรือจัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 5 จำนวน 2 หน่วยกิต และภาคเรียนที่ 6 จำนวน 2 หน่วยกิต รายวิชาละ 160 ชั่วโมง (เฉลี่ย 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) ตามเงื่อนไขของหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ

ในภาคเรียนที่จัดฝึกงานนี้ ให้สถานศึกษาพิจารณากำหนดรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่ตรงกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อนำไปเรียนและฝึกปฏิบัติในภาคเรียนที่จัดฝึกงานด้วย

การจัดฝึกงานในภาคฤดูร้อนสามารถทำได้โดยต้องพิจารณาระยะเวลาในการฝึกให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนด

6) จัดรายวิชาโครงการในภาคเรียนที่ 5 หรือ 6 ครั้งเดียว จำนวน 4 หน่วยกิต (12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) หรือจัดให้ลงทะเบียนเรียนเป็น 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 5 และภาคเรียนที่ 6 รวม 4 หน่วยกิต 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน) ตามเงื่อนไขของหลักสูตรสาขาวิชานั้น ๆ

7) จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในแต่ละภาคเรียน ภาคเรียนละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์

8) จัดจำนวนหน่วยกิตรวมในแต่ละภาคเรียนไม่เกิน 22 หน่วยกิต สำหรับการเรียนแบบเต็มเวลาและไม่เกิน 12 หน่วยกิต สำหรับการเรียนแบบไม่เต็มเวลา ส่วนภาคเรียนฤดูร้อนจัดได้ไม่เกิน 12 หน่วยกิต ทั้งนี้ เวลาในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนปกติและภาคเรียนฤดูร้อนโดยเฉลี่ยไม่ควรเกิน 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ส่วนการเรียนแบบไม่เต็มเวลาไม่ควรเกิน 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ทั้งนี้ หากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันมีเหตุผลและความจำเป็นในการจัดหน่วยกิตและเวลาในการจัดการเรียนการสอนแต่ละภาคเรียนที่แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้น อาจทำได้แต่ต้องไม่กระทบต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา

2.1.3.9 การศึกษาระบบทวิภาคี

เป็นรูปแบบการจัดการศึกษาที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้การจัดการศึกษาระบบทวิภาคีสามารถเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดการศึกษาระบบทวิภาคี โดยนำรายวิชาทวิภาคีในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกไปกำหนดรายละเอียดของรายวิชาและเวลาที่ใช้ฝึก จัดทำแผนฝึกอาชีพ การวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับลักษณะงานของสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้อาจนำรายวิชาชีพอื่นในหมวดวิชาทักษะวิชาชีพไปจัดร่วมด้วยก็ได้

2.1.3.10 การเข้าเรียน

ผู้เข้าเรียนต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า และมีคุณสมบัติเป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผล การเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.11 การประเมินผลการเรียน

เน้นการประเมินสภาพจริง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.12 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

1) สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันต้องจัดให้มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ทุกภาคเรียน เพื่อพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ระเบียบวินัย การต่อต้านความรุนแรง สารเสพติดและการทุจริต เสริมสร้างการเป็นพลเมืองไทยและพลโลกในด้านการรักชาติ เทิดทูลพระมหากษัตริย์ ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ปลูกฝังจิตสำนึกและจิตอาสาในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทำคุณประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้ โดยใช้กระบวนการกลุ่ม ในการวางแผน ลงมือปฏิบัติ ประเมินผล และปรับปรุงการทำงาน

2) การประเมินผลกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ. 2562

2.1.3.13 การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

1) ประเมินผ่านรายวิชาในหมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดทักษะวิชาชีพ และหมวดวิชาเลือกเสรีตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2) ได้จำนวนหน่วยกิตสะสมครบตามโครงสร้างของหลักสูตร

3) ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

4) เข้าร่วมกิจกรรมและประเมินผ่านทุกภาคเรียน

2.1.3.14 การพัฒนารายวิชาในหลักสูตร

1) หมวดวิชาทักษะชีวิต สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มวิชาของหมวดวิชาทักษะชีวิต ในลักษณะจำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาภาษาไทย กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มวิชานั้น ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหมวดวิชาทักษะชีวิต

2) หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาในกลุ่มทักษะวิชาชีพเฉพาะ และหรือพัฒนารายวิชาเพิ่มเติมในกลุ่มทักษะวิชาชีพเลือกได้ โดยพิจารณาจากจุดประสงค์สาขาวิชาและมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพสาขาวิชา ตลอดจนความต้องการของสถานประกอบการหรือสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) หมวดวิชาเลือกเสรี สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถพัฒนา รายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความต้องการของสถานประกอบการ ชุมชน ท้องถิ่น หรือสภาพยุทธศาสตร์ ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และหรือเพื่อการศึกษาต่อทั้งนี้การ กำหนดรหัสวิชา จำนวนหน่วยกิต และจำนวนชั่วโมงเรียนให้เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนด

2.1.3.15 การปรับปรุงแก้ไข พัฒนารายวิชา กลุ่มวิชา และการอนุมัติหลักสูตร

1) การพัฒนาหลักสูตรหรือการปรับปรุงสาระสำคัญของหลักสูตรตามมาตรฐาน คุณวุฒิอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา หรือสถานศึกษา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

2) การอนุมัติหลักสูตรให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

3) การประกาศใช้หลักสูตรให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

4) การพัฒนารายวิชาหรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน สามารถดำเนินการได้ โดยต้องรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทราบ

2.1.3.16 การประกันคุณภาพหลักสูตร

ให้ทุกหลักสูตรกำหนดระบบประกันคุณภาพไว้ให้ชัดเจนอย่างน้อย ประกอบด้วย 4 ประเด็น คือ

- 1) คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา
- 2) การบริหารหลักสูตร
- 3) ทรัพยากรการจัดการอาชีวศึกษา
- 4) ความต้องการกำลังคนของตลาดแรงงาน

ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา และ สถานศึกษาจัดให้มีการประเมิน เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ทุก 5 ปี (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562 : 3 - 8)

จากการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 สามารถสรุปได้ว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นการพัฒนามือช่างขั้นพื้นฐานให้ สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เรียกว่า ช่างเทคนิค

2.1.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวช. ประเภทวิชาคหกรรม พุทธศักราช 2562

ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาคหกรรมศาสตร์ ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาคหกรรม สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชา คหกรรม ศาสตร์ จะต้องศึกษารายวิชาจากหมวดวิชาต่าง ๆ รวมไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต และเข้าร่วม กิจกรรมเสริมหลักสูตร ดังโครงสร้างต่อไปนี้

2.2.1	หมวดวิชาสมรรถนะแกนกลาง	ไม่น้อยกว่า 22 หน่วยกิต
2.2.1.1	กลุ่มวิชาภาษาไทย	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
2.2.1.2	กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ	(ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต)
2.2.1.3	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
2.2.1.4	กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์	(ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต)
2.2.1.5	กลุ่มวิชาสังคมศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต)
2.2.1.6	กลุ่มวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา	(ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต)
2.2.2	หมวดวิชาสมรรถนะวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 71 หน่วยกิต
2.2.2.1	กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐาน	(21 หน่วยกิต)
2.2.2.2	กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ	(24 หน่วยกิต)
2.2.2.3	กลุ่มวิชาสมรรถนะวิชาชีพเลือก	(ไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต)
2.2.2.4	ฝึกประสบการณ์สมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.2.2.5	โครงการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ	(4 หน่วยกิต)
2.2.3	หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยกิต
2.2.4	กิจกรรมเสริมหลักสูตร	(2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์)
	รวมแล้วไม่น้อยกว่า 103 หน่วยกิต	

การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

ความหมายของวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม และมีผู้ที่ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

อิทธิพล อเนกธนทรัพย์ (2566) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาความรู้จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ และสิ่งแวดล้อม ที่พัฒนาคุณภาพชีวิต การงานอาชีพ หรือเป็นศาสตร์ของการพัฒนาครอบครัว สังคม ชุมชน

สมศรี เพชรโชติ (2558) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์วิชาชีพที่ เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต นำมาประยุกต์ใช้กับการพัฒนาครอบครัว สังคม และชุมชน

นภสร (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่บูรณาการมาจากการดำรงชีวิต ของมนุษย์ ครอบครัว สังคม โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ศักรินทร์ หงส์รัตนารกิจ (2557) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการหลายศาสตร์เข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมี

จุดเริ่มต้นอยู่ที่บ้านหรือครอบครัว เพื่อมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคลต่อมาทหกรรมศาสตร์ได้ขยายวงกว้างออกไปสู่ชุมชนระดับท้องถิ่นและระดับโลก เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของคนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จในการดำเนินชีวิต สร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สังคมประเทศ และสังคมโลก

ตฤติยา ศิลาทอง (2556) ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากร บุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

อัครพล ไวเซียงคำ (2556) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่ต้องใช้ความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ ด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการทำงานอาชีพที่ดีขึ้นต่อตนเอง ครอบครัว ตลอดจนสังคม

ราชบัณฑิตสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ว่า เป็นวิชาเกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและสังคม

วราภรณ์ ตั้งคลัง (2554) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัว และสังคม

สุกัญญา มุงเมือง (2553) ที่กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนในเรื่องปัจจัยสี่ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัวอยู่รอดของชีวิต องค์ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ช่วยให้มนุษย์บรรลุความต้องการในชีวิตได้อย่างสมบูรณ์

นนทลี พรธาดา (2551) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตข้างหน้าของครอบครัว ซึ่งหมายถึง นักคหกรรมศาสตร์เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว และเป็นผู้รวบรวมความรู้ทางวิทยาศาสตร์และมานุษยวิทยาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการกับการเปลี่ยนแปลง และการใช้เทคโนโลยีปรับปรุงความอยู่ให้ดีขึ้น ดังนั้นเนื้อหาของคหกรรมศาสตร์ คือ การสังเคราะห์และพัฒนาความรู้โดยผู้ทำงานทั้งในด้านกายภาพวิทยา และวิทยาศาสตร์สังคมไปพร้อม ๆ กัน กับความรู้ด้านศิลปะและมานุษยวิทยา เพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ของครอบครัว

รติกร นันทวิสิทธิ์ (2551) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นสหวิทยาการจากการบูรณาการของศาสตร์สายวิทยาศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคม จากความหมายของคหกรรมศาสตร์ อาจสรุปได้ว่า วิชาชีพที่เกิดจากการบูรณาการความรู้

จากหลากหลายสาขาวิชาเข้าด้วยกัน เพื่อให้บุคคลสามารถจัดการและเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี โดยการปรับปรุงความเป็นอยู่ของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคมให้ดีขึ้น

สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของมนุษย์เริ่มตั้งแต่ แรกเกิดจนกระทั่งตาย โดยอาศัยศาสตร์สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เข้ามาบูรณาการและบริหารจัดการ ทรัพยากรบุคคล วัสดุและสิ่งแวดล้อม และใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยส่งเสริมการทำงาน เพื่อพัฒนา ศักยภาพในการประกอบอาชีพและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต เกิดความมั่นคงของสถาบันครอบครัว สังคม และทำให้มีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น

ความสำคัญของวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีวิธีการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ พัฒนาศักยภาพของผู้เรียน มุ่งสร้าง ปัญญาและลักษณะชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตเพื่อตนเอง พึ่งพาตนเองได้นำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และมีส่วนสร้างสรรค์ประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม ซึ่งมีผู้ให้นิยามของความสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้หลากหลาย ดังนี้

อิทธิพล อเนกธนทรัพย์ (2566) ได้กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญ สัมพันธ์กับศาสตร์สาขาอื่นเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ เนื่องจากคหกรรมศาสตร์ ที่จะต้องนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพที่สมบูรณ์ วิชาคหกรรม ศาสตร์ในปัจจุบันเน้นในเรื่องการจัดการทรัพยากรของแต่ละครอบครัว เพื่อการดำรงชีวิตให้มีความสุข ทั้งครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

สมศรี เพชรโชติ (2558) ได้กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อผู้ศึกษาเพื่อนำ ความรู้ที่ได้รับไปในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคล เพื่อยกระดับความเป็นอยู่และ ปรับปรุงคุณภาพชีวิต ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ บุคคล ครอบครัว และสิ่งแวดล้อม

ศักรินทร์ หงส์รัตนาวรกิจ (2557) ได้กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์มีความสำคัญต่อการแก้ไข ปัญหา ด้านครอบครัว และสังคมของประเทศ เพราะผู้ที่มีความรู้ในศาสตร์ย่อมสามารถนำความรู้ไป ใช้ในการจัดการทรัพยากรมนุษย์ วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสร้างรายได้ สร้างอาชีพ สร้างความสุข สร้างความอบอุ่นในครอบครัว รวมถึงสร้างพลังในชุมชนให้เข้มแข็งพร้อมรับภาวะวิกฤต ที่อาจเกิดขึ้นกับประเทศไทยได้อีกในอนาคต

ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล (2556) ได้กล่าวว่า อาชีพต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตความ เป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งสิ้น คหกรรมศาสตร์เป็นสาขาวิชาหนึ่งในหลาย ๆ สาขาวิชาที่มีความสำคัญต่อ การดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก เป็นศาสตร์ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาในด้านปัจจัยสี่อันเป็นพื้นฐาน ความต้องการของมนุษย์และการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คหกรรมศาสตร์จึงสามารถที่จะนำเอาหลัก วิชาไปประกอบการงานวิชาชีพได้ในหลายลักษณะ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชน ประกอบธุรกิจ ประเภทเสื้อผ้า อาหาร งานประดิษฐ์ รับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น

Krupaisarn (1994) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ วิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ว่า วิชาคหกรรม ศาสตร์มุ่งเน้นที่จะให้นักศึกษาจบหลักสูตรออกไปประกอบอาชีพตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด

ความสนใจของตนเอง และสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น เป้าหมายของ คหกรรมศาสตร์คือ เรียนเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และเพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดี

คหกรรมศาสตร์ตามแนวความคิดใหม่ คือ วิชาชีพแขนงหนึ่ง เป็นการนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพ หรือนำไปพัฒนาชีวิตของบุคคลทุกเพศทุกวัย สามารถแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้บริหารที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและฝึกปฏิบัติ
2. กลุ่มที่ใช้ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์เพื่อเตรียมตัวไปประกอบอาชีพ

สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เริ่มตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายจะมีความเกี่ยวข้องกับวิชาคหกรรมศาสตร์มาโดยตลอด และยังมีความเกี่ยวข้องกับศาสตร์และศิลปะในสาขาอื่น ๆ อีกมากมาย ที่จะต้องนำมาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน ประกอบอาชีพการทำงาน เพื่อพัฒนางานมุ่งส่งเสริมศักยภาพของบุคคลและให้มีคุณภาพด้านคหกรรมศาสตร์

แนวทางการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์

วิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์จะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีควบคู่ไปกับความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของโลกปัจจุบัน ได้มีผู้นิยามแนวความคิดในการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์ไว้ ดังนี้

Tunsakul (2001) เสนอแนวคิดในการพัฒนาวิชาคหกรรมศาสตร์ ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การสร้างบุรณภาพหรือความครบถ้วนของหลักสูตร เนื้อหาวิชาในหลักสูตรต้องสอดคล้องกับหลักการและตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร วิชาสำคัญที่ขาดไม่ได้ ได้แก่ วิชาสัมมนา ฝึกงาน และวิจัย มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องสมุด วัสดุอุปกรณ์ ห้องปฏิบัติการ

2. การสร้างความเจริญเติบโตโดยใช้หลักการแทนที่ การพัฒนาสถาบันในยุคเศรษฐกิจถดถอย ควรยึดหลัก “หากพบว่า มีรายวิชาใดประหยัด” มากกว่า “เติมแต่ง” การลงทุนทางการศึกษาเป็นการลงทุนที่สูงทั้งในด้านอาคารสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์ เมื่อสร้างขึ้นแล้วต้องใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุดหรือแขนงวิชาใดมีผู้เรียนน้อย และมีแนวโน้มต้องยกเลิกในอนาคต ควรทำการปรับเปลี่ยนให้สามารถตอบสนองความต้องการของคนกลุ่มใหญ่ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนรากฐานของความรู้ที่ใกล้เคียงกัน และอาจให้บุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพิ่มเติม

3. การปฏิรูปหลักสูตร สถาบันการศึกษาจะต้องประกันคุณภาพการศึกษาโดยการปรับปรุงหลักสูตรอยู่เสมอ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ ความต้องการของตลาดแรงงาน และแนวโน้มของการจัดการศึกษา หลักสูตรต้องเป็นสากล เพื่อเตรียมตัวผู้เรียนให้พร้อมที่จะทำงานในระบบเศรษฐกิจโลก

4. การสร้างผู้นำหลักสูตร ผู้นำที่มีศักยภาพเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งกว่าความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าของหลักสูตร ผู้นำหลักสูตรจะต้องมีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการและด้านบริหาร เข้าใจหลักการ เป้าหมายโครงสร้างหลักสูตรอย่างถ่องแท้ มีวิสัยทัศน์กว้างไกลความคิดริเริ่มในการสร้างงานที่นำมาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ

5. การรักษามาตรฐานคุณภาพของบัณฑิต ต้องกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าเรียน เพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีคุณภาพ มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ทำให้ผู้สนใจสมัครเข้าเรียนมากขึ้น เปิดโอกาสในสถานศึกษาสามารถคัดเลือกผู้มีสติปัญญาดีและมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์เข้าศึกษาต่อ การผลิตผู้เรียนให้มีคุณภาพเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการและนำชื่อเสียงมาสู่สถาบันการศึกษา

สรุปได้ว่า วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์สาขาหนึ่ง ที่จะต้องมีแผนการพัฒนาให้ทันต่อวิวัฒนาการ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันอยู่เสมอ เพราะความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้เกิดอำนาจของการแข่งขันกันสูง จึงทำให้เกิดการพัฒนาหลักสูตรในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้มีความทันสมัย ทันต่อความเจริญก้าวหน้าด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และความเจริญก้าวหน้าของโลกในปัจจุบัน เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ในสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ให้เป็นที่ต้องการของผู้เรียน สังคม สถานประกอบการและตลาดแรงงาน

2.2 แนวคิดในการตัดสินใจเลือกเรียน

2.2.1 ความหมายของคำว่า การตัดสินใจการเลือกเรียน

จุฑารัตน์ สุขน้อย (2563) กล่าวว่า การตัดสินใจการเลือกเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ทางเลือกหลายๆทางเลือก โดยการศึกษาค้นคว้า และหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีเพียงทางเลือกเดียวได้ ซึ่งทางเลือกนั้นสามารถตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ปฐมมา อาแว และนิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) กล่าวว่า การตัดสินใจการเลือกเรียนต้องผ่านกระบวนการพิจารณาไตร่ตรอง วิเคราะห์ จากข้อมูลที่ได้รวบรวมและลำดับความสำคัญไว้แล้วจึงตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุด เป็นการสร้างทางเลือกให้มากที่สุดเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์หรือทางเลือกที่ดีที่สุด รวมถึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมคน ทั้งที่เป็นการตัดสินใจคนเดียว เป็นกลุ่มหรือองค์กร ซึ่งพฤติกรรมคนแต่ละคน แต่ละกลุ่มก็จะมีแตกต่างกันเช่นเดียวกันกับการตัดสินใจของผู้ปกครองหรือบุตรหลานในการเลือกพิจารณาสถานศึกษาที่เหมาะสมและดีที่สุด

จุไรรัตน์ ศิริมั่งมูล และคณะ (2562) สรุปไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุดในทางเลือกเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การตัดสินใจมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มาก ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจเลือกสาขาที่เรียนเลือกคบเพื่อน หรือการเลือกคู่ครอง การตัดสินใจของบุคคลอาจทำได้หลายวิธี เช่น การถามให้ผู้อื่นช่วยตัดสินใจให้หรือตัดสินใจด้วยตนเองจากการคิดอย่างรอบคอบ แต่ไม่ว่าจะใช้วิธีการใดในการตัดสินใจ การตัดสินใจทุกครั้งจะมีผลต่อชีวิตบุคคลเสมอ เมื่อการตัดสินใจมีความสำคัญ ต่อชีวิตมนุษย์เช่นนี้บุคคลควรมีการตัดสินใจที่ดีที่สุดสำหรับตัวเองและเพื่อให้ได้ผลดีที่สุดกับชีวิต บุคคลจึงควรมีการตัดสินใจที่รอบคอบเป็นกระบวนการและมีระบบ

สถาบันการศึกษาควรสอนทักษะ การตัดสินใจให้ผู้เรียน ซึ่งจะเป็นส่วนที่สำคัญมาก ในการเลือกอาชีพ หรือการศึกษาของเขา นอกจากนั้น การเรียนรู้กระบวนการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ จะสามารถช่วย บุคคลในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องอื่น ๆ ของเขาในชีวิตด้วย

วรภรณ์ ช่วยประคอง (2562) สรุปไว้ว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดในการ การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาหรือโอกาสในการประเมินหรือพิจารณาทางเลือกที่มีอยู่หลายแนวทาง เพื่อที่จะทำให้สามารถ บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่ผู้ทำการตัดสินใจตั้งไว้

ฉัตรเพชร ชมใจ (2561) ได้ให้ความหมายว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการในการ เลือกเรียนที่มีองค์ประกอบของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ที่จะใช้ประกอบการ พิจารณาในการตัดสินใจให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือตรงตามความต้องการ รวมไปถึงการตัดสินใจ เลือกหาหนทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วย

Simon (1960) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการของการหาโอกาส ที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้และทางเลือกจากงานต่าง ๆ ที่มีอยู่

Pfiffner and Presthus (1960) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกวิธีที่ดีที่สุด ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์

สรุปได้ว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการในการตัดสินใจของผู้เรียนในการเลือกเรียน ที่มีองค์ประกอบของข้อมูลที่เป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน ที่ผู้เรียนจะใช้ประกอบการ พิจารณาในการตัดสินใจให้ดีที่สุดให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งใจไว้หรือได้ตรงตามความต้องการ รวมไปถึงการตัดสินใจเลือกหาหนทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วย

2.2.2 ขั้นตอนการตัดสินใจการเลือกเรียน

จุฑารัตน์ สุขน้อย (2563) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือก ทางเลือกที่มีอยู่หลายๆทางเลือก ให้เหลือทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเลือกเดียว ซึ่งระหว่าง กระบวนการวิเคราะห์ทางเลือกจะมีปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ ที่เข้ามามีผลกระทบ ด้านปัจจัยภายใน เช่น ข้อมูล และประสบการณ์ที่ผู้ตัดสินใจมีในแต่ละทางเลือก ด้านปัจจัยภายนอก เช่น คำแนะนำหรือ ข้อมูลที่ได้รับจากครอบครัว สถานศึกษา เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิด สื่อต่างๆ และความสามารถในการ ส่งเสียของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น โดยกระบวนการตัดสินใจสามารถแบ่งได้ ดังนี้ 1) ตระหนักถึง ความต้องการและเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) ระบุทางเลือก 3) วิเคราะห์ทางเลือก ภายใต้ปัจจัย แวดล้อมที่มีผลกระทบ 4) ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด 5) นำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติเพื่อ ตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ปฐมมา อาแว และนิยาวาเฮร์ ไพบูลย์ (2562) กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจนั้นมี หลายขั้นตอนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของปัญหาหรือข้อมูลที่จะนำมาทำการตัดสินใจของแต่ละบุคคลซึ่ง ส่วนใหญ่พบว่าก่อนที่จะทำการตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ผู้ตัดสินใจจะใช้วิธีการวิเคราะห์เพื่อ ประเมินทางเลือกด้วยการใช้หลักการและเหตุผลจากประสบการณ์ที่ตนเองมีเป็นเครื่องมือในการ

พิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดและมีปัญหาน้อยที่สุดทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการตัดสินใจนั้นๆ ด้วย

ฉัตรเพชร ชมใจ (2561) กล่าวว่า การเลือกเรียน คือ กระบวนการในการเลือกเรียนที่ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือตรงตามความต้องการ รวมไปถึงการตัดสินใจเลือกหาหนทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วย

Plunkett and Attner (1994) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา (Define the problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมากเพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย

ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify limiting factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว ผู้บริหารควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ขององค์การ โดยพิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการผลิต ได้แก่ กำลังคน เงินทุน เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบอยู่เสมอ ๆ การรู้ถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้ผู้บริหารกำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้ ตัวอย่างเช่น ถ้ามีเงื่อนไขว่าต้องส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าภายในเวลา 1 เดือน ทางเลือกของการแก้ไขปัญหาการผลิตสินค้าไม่เพียงพอที่มีระยะเวลาดำเนินการมากกว่า 1 เดือน ก็ควรถูกตัดทิ้งไป

ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก (Develop potential alternatives) ขั้นตอนต่อไป ผู้บริหารควรทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น กรณีที่องค์การประสบปัญหาเวลาการผลิตไม่เพียงพอ ผู้บริหารอาจพิจารณาทางเลือกดังนี้ 1) เพิ่มการทำงานกะพิเศษ 2) เพิ่มการทำงานล่วงเวลาโดยใช้ตารางปกติ 3) เพิ่มจำนวนพนักงาน หรือ 4) ไม่ทำอะไรเลย ในการพัฒนาทางเลือกผู้บริหารอาจขอความคิดเห็นจากนักบริหารอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกขององค์การ ซึ่งอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล หรือจัดการประชุมกลุ่มย่อยขึ้นข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลเหล่านั้นเมื่อผนวกรวมกับสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ของตนเองจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives) เมื่อผู้บริหารได้ทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ โดยจะนำเอาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกับกันอย่างรอบคอบ ทางเลือกบางทางเลือกที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดขององค์การก็อาจทำให้เกิดผลต่อเรื่องที่มิพึงประสงค์ตามมา เช่น ทางเลือกหนึ่ง ของการเพิ่มผลผลิต ได้แก่ การลงทุนติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยให้อุปกรณ์ได้ แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการลดลงของขวัญกำลังใจของพนักงานในระยะต่อมา เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternative) เมื่อผู้บริหารได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้บริหารควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุดควรมีผลเสียต่อเนื่องในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด แต่บางครั้งผู้บริหารอาจตัดสินใจเลือกทางเลือกแบบประนีประนอมโดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือก

ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) เมื่อผู้บริหารได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ก็ควรมีการนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผู้บริหารควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจ โดยระบุถึงตารางเวลาการดำเนินงานงบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ผู้บริหารควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a control and evaluation system) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

สรุปได้ว่า การตัดสินใจเลือกเรียน คือ ขบวนการในการตัดสินใจของผู้เรียนที่มุ่งเน้นในการเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองชอบและมีความถนัดเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว พร้อมทั้งอาศัยองค์ประกอบจากข้อมูลข่าวสารที่เป็นปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาช่วยในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และตรงตามความต้องการของผู้เรียนที่ได้ตัดสินใจเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ดีที่สุด และนำไปสู่การประกอบอาชีพในอนาคตให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

2.2.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ เป็นอำนาจจำแนกจากภายนอกที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของมนุษย์ในการเลือกศึกษาต่อเพื่อความต้องการของตนเองที่จะเรียนในวิชาชีพที่ตนเองชอบให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อนำไปประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคตข้างหน้า ซึ่งมีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อไว้ ดังนี้

ริงรอง สีทองดี (2535) กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจที่จะเอาชนะอุปสรรค ทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจสัมฤทธิ์ที่สูงจะส่งผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

จิตตินันท์ เดชะคุปต์ (2547) กล่าวไว้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเด่นในการประยุกต์ความรู้ของศาสตร์หลายสาขามาผสมผสานให้เกิดประโยชน์ โดยเป้าหมายหลัก คือ การพัฒนาบุคคล ครอบครัว และสังคม

ธัญชนก แสงส่อง (2549) กล่าวถึง การจูงใจในด้านการศึกษาไว้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ สลับซับซ้อนเนื่องจากต้องลงทุนทางด้านค่าใช้จ่ายและเวลา นอกจากนี้การตัดสินใจจะต้องมีการ ยอมรับเงื่อนไขข้อตกลงต่าง ๆ ด้วย ได้แก่ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง ด้านสังคม ด้านอาชีพ และ ด้านสถาบัน

จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา (2556) กล่าวว่า สาขาวิชาที่ศึกษาเป็นการแบ่งกลุ่ม โดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาจากหลักสูตรของแต่ละคณะ ดังนั้นในแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกัน อย่างชัดเจนในด้านหลักสูตร ประกอบด้วยรายวิชา เนื้อหาวิชา การจัดการเรียน การสอน และส่งผล ให้ขบวนการหล่อหลอมนิสัยนักศึกษาของแต่ละกลุ่มสาขาวิชามีความแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ มีองค์ประกอบโดยรวม ที่เป็นต้นทุนของการศึกษาในทุกระดับประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายในระหว่างการศึกษา ระยะเวลาใน การศึกษา หลักสูตรการศึกษามีความน่าสนใจ แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง ภาพลักษณ์และชื่อเสียง ของสถานศึกษา ความต้องการของสถานประกอบในสาขาวิชานั้น ๆ รายได้ของผู้ปกครองที่จะคอย สนับสนุนการเรียนของผู้เรียน และความพร้อมของผู้เรียนมีความต้องการที่จะตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา ต่อในสาขาวิชาที่ตนเองชอบและมีความถนัด

จากการศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจ กล่าวสรุปโดยรวมได้ว่า เป็นขบวนการทางความคิด ของมนุษย์เพื่อขจัดความขัดแย้ง โดยใช้เหตุผล ซึ่งมีทั้งความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติ เพื่อให้คน หาทางออกของการแก้ปัญหาให้ดีที่สุด ซึ่งจะต้องอาศัยขบวนการตัดสินใจ โดยการศึกษาค้นคว้า ข้อมูล ข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ประกอบการพิจารณาการตัดสินใจ การวิเคราะห์ประเด็นปัญหา การ ตัดสินใจหาทางเลือกในการแก้ปัญหา พร้อมทั้งประเมินผลทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งจะต้องอาศัยรูปแบบ ในการตัดสินใจที่เป็นวิทยาศาสตร์ และไม่เป็นวิทยาศาสตร์ขึ้นอยู่กับบริบทกล่าวคือ รูปแบบการ ตัดสินใจที่เป็นวิทยาศาสตร์จะเป็นการใช้ทักษะประสบการณ์ในการพิจารณาปัญหารอบด้านอย่างถี่ ถ้วนก่อนที่จะใช้กระบวนการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่ดีที่สุด และรูปแบบการตัดสินใจที่ไม่เป็น วิทยาศาสตร์จะต้องอาศัยความรู้สึก ความเชื่อ และจารีต วัฒนธรรม ประเพณีที่ดำรงอยู่ ในการ ตัดสินใจ

2.2.3.1 ปัจจัยด้านหลักสูตร

หลักสูตรถือเป็นหัวใจที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็นเสมอ เหมือนกรอบหรือแนวทางที่จะเกิดการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีทักษะประสบการณ์ และเจตคติที่ดี ในทิศทางทางหนึ่ง หากหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและ ตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ย่อมทำให้ผู้เรียนมีความต้องการเรียนในสาขาวิชา นั้น ๆ

1) ความหมายของหลักสูตร

มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่านดังนี้

รัตนา ดวงแก้ว (2561, น. 2-7) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการเรียนรู้ที่ประกอบด้วย ผลลัพธ์ที่คาดหวังหรือมาตรฐานการเรียนรู้ เนื้อหาสาระ ประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีการสอนที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่คาดหวัง และการประเมินผล ซึ่งจะเห็นว่าเป็นไปตามความหมายที่กำหนดโดย Tyler Wiggins and McTighe

ปริยาภรณ์ ตั้งคุณานันต์ (2562, น. 113) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนหรือข้อกำหนดอย่างเป็นระบบ ที่แสดงถึงจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และมวลประสบการณ์ เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2565, น. 2) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นข้อกำหนดจุดหมาย โครงสร้างของเนื้อหาวิชาแผนการจัดการเรียนรู้โปรแกรมการศึกษา การจัดเนื้อหากิจกรรม ประสบการณ์ต่าง ๆ หรือศาสตร์ต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ รวมทั้งการมีส่วนร่วมกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ ที่เป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นวิธีที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความสามารถ และประสบการณ์นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายนั้น ๆ

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565, น. 67) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ได้จากการวางแผนและการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ โดยอาจจะปรับปรุงหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นหรือสร้างหลักสูตรใหม่ซึ่งเป็นนวัตกรรมหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แสดงถึงจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาความรู้ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ เพื่อสถานศึกษาจัดให้กับผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) ความสำคัญของหลักสูตร

รัตนา ดวงแก้ว (2561, น. 2-9) กล่าวว่า ความสำคัญของหลักสูตรอาจสรุปได้ดังนี้

1. เป็นแผนและเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของชาติให้บรรลุตามความมุ่งหมายและนโยบาย
2. เป็นหลักและเป็นแนวทางในการวางแผนวิชาการ การจัดการ การบริหาร การศึกษาการสรรหา และพัฒนาบุคลากร การจัดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ นวัตกรรมการเรียนการสอนงบประมาณซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความคาดหวังของหลักสูตร

3. เป็นเครื่องมือในการควบคุมมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามนโยบายและแผนการศึกษาชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของแต่ละท้องถิ่น

4. ช่วยกำหนดความมุ่งหมาย ขอบข่ายเนื้อหาสาระ แนวทางการจัดประสบการณ์ การเรียนแหล่งทรัพยากร และการประเมินผลสำหรับการจัดการศึกษาของผู้สอนและผู้บริหาร

5. เป็นเครื่องบ่งชี้ทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับการพัฒนาสังคมของประเทศ

ฉันทนา เวชญาลักษณ์ (2565, น. 5) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่จะบรรลุเป้าหมายต้องอาศัยหลักสูตรเป็นเครื่องมือนำไปสู่เป้าหมายเป็นหัวใจสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติเป็นผลเมืองที่ดีมีศักยภาพในการพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตลอดจนการดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และหลักสูตรยังเป็นส่วนสำคัญในการวางรากฐานคุณภาพของคนในชาติ โดยการกำหนดกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สังคมคาดหวังเพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา วางรากฐานความคิดให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อให้บุคคลเป็นสมาชิกที่ดีและอยู่กับบุคคลอื่นได้อย่างปกติสุข

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565, น. 67-68) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อประเทศ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหรือผู้สอน ผู้เรียนและผู้ปกครอง และชุมชน ดังนั้นกวีชากรหลายท่านได้ให้ความสำคัญไว้ สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรมีความสำคัญต่อประเทศชาติ เนื่องจากหลักสูตรเป็นมาตรฐานการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนของประเทศ ซึ่งคนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ โดยหลักสูตรจะกำหนดคุณลักษณะของคนที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา ทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ หลักสูตรจึงเป็นเสมือนเครื่องทำนายอนาคตการศึกษาของชาติ อนาคตของชาติย่อมมาจากหลักสูตรที่มีวิสัยทัศน์ ที่มีการวางกรอบเนื้อหาที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม

2. หลักสูตรมีความสำคัญต่อผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะที่เป็นกรอบการกำหนดนโยบายทางการศึกษาของสถานศึกษา ในการบริหารสถานศึกษาทั้งในด้านการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ และการบริหารทั่วไปให้สอดคล้องกับการบริหารวิชาการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. หลักสูตรมีความสำคัญต่อครูหรือผู้สอนในฐานะที่เป็นเครื่องมือชี้แนะแนวทางการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนรู้ เพราะหลักสูตรจะทำให้ครูหรือผู้สอนทราบเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ แนวทางการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งการวัดและประเมินผลที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพหรือผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ นอกจากนี้หลักสูตร

ยังช่วยทำให้ครูหรือผู้สอนตัดสินใจดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการที่จะส่งเสริมคุณภาพของผู้เรียนตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

4. หลักสูตรมีความสำคัญต่อผู้เรียนและผู้ปกครองในฐานะที่ช่วยทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเข้ารับการศึกษา เช่น เนื้อหาสาระ ระยะเวลาความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์เมื่อสำเร็จการศึกษา ฯลฯ อีกทั้งยังช่วยในการวางแผนการเรียนตลอดหลักสูตรและการศึกษาต่อได้อย่างเป็นระบบ

5. หลักสูตรมีความสำคัญต่อชุมชนในฐานะที่เป็นเครื่องมือพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นสมาชิกคนหนึ่งของชุมชน ให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ซึ่งแต่ละชุมชนอาจมีความต้องการที่แตกต่างกัน

Hilda Taba (1962) เป็นนักพัฒนาหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับการออกแบบหลักสูตรที่มีโครงสร้างชัดเจนและเน้นการมีส่วนร่วมของครูในการพัฒนาหลักสูตร เธอเชื่อว่าหลักสูตรไม่ควรพัฒนาโดยผู้บริหารหรือหน่วยงานส่วนกลางเพียงอย่างเดียว แต่ควรให้ครูและผู้สอนเป็นผู้กำหนดเนื้อหาและแนวทางการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน หลักการสำคัญของ Tabas's Curriculum Development Model

1. หลักสูตรควรพัฒนาจากล่างขึ้นบน (Grassroots Approach) ครูเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด จึงควรเป็นผู้กำหนดและพัฒนาหลักสูตรโดยตรง ไม่ใช่เพียงแค่ปฏิบัติตามหลักสูตรที่ถูกกำหนดจากหน่วยงานส่วนกลาง

2. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรต้องเป็นระบบ (Systematic Approach) หลักสูตรควรได้รับการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน โดยต้องวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อน แล้วจึงกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา และวิธีการสอนที่เหมาะสม

3. เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experience-Based Learning) หลักสูตรที่ดีควรออกแบบให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

4. หลักสูตรต้องยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ (Flexible and Dynamic) หลักสูตรควรสามารถปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน

สรุปได้ว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อกระบวนการศึกษาเป็นอย่างมาก เป็นหัวใจหลักในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากหลักสูตรเป็นแผนการจัดการศึกษาโดยรวมของสถานศึกษา เป็นแนวทางการจัดการศึกษา และยังเป็นเครื่องมือนำไปสู่เป้าหมายสำคัญที่ตั้งไว้ หลักสูตรยังมีความสำคัญกับบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ตลอดจนประเทศชาติ ให้สามารถจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้และตรงกับความต้องการของสังคม

3) องค์ประกอบของหลักสูตร

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2565, น. 6) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) เนื้อหาสาระ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน 4) การประเมินผล

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565, น. 69-70) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตร จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีของนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ (Taba, 1962: Nolet and Mclaughlin, 2000 อ้างถึงใน ซวลิต ชูกำแพง, 2559 มนสิข สิริธสมบุรณ์, 2563, มารุต พัฒนาผล, 2562) สามารถสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หลักสูตรไม่ใช่เพียงเหตุการณ์หรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนหรือโรงเรียนเท่านั้น แต่หลักสูตรเปรียบเสมือนแผนหรือกิจกรรมที่ปรารถนาจะให้เกิดกับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรอาจจะกำหนดขึ้นโดยนโยบายของรัฐหรือผู้สอนก็ได้ ประการสำคัญหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และสอดคล้องกับสภาพบริบทของสังคมนั้นด้วย ทั้งนี้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรจึงเป็นพื้นฐานประการแรกของหลักสูตรในการที่จะเป็นแผนเตรียมความพร้อมต่ออนาคตของเด็ก จุดมุ่งหมายของหลักสูตรประกอบไปด้วยจุดมุ่งหมายในระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งอาจจะกำหนดตามแนวนโยบายของรัฐหรือครูผู้สอนก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสอดคล้องกับสภาพของเด็กและบริบทของสังคมเป็นพื้นฐานในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

2. เนื้อหาสาระของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาของหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งของหลักสูตร เนื้อหาที่ชัดเจนย่อมาจากนิยามและจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนมาก่อน ในทางตรงข้ามถ้ากำหนดจุดมุ่งหมายที่แคบเกินไป ก็ย่อมส่งผลต่อความจำกัดของเนื้อหามากขึ้น ขอบข่ายของเนื้อหาจะถูกกำหนดในความสัมพันธ์แนวราบ ก็ย่อมส่งผลต่อความจำกัดเนื้อหาในแต่ละชั้น

3. การจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ โดยหลักสูตรจะต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกระบวนการคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในเนื้อหา นั้น รวมทั้งความสามารถของครูในการจัดมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงและสัมพันธ์กับเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงตัวชี้วัด ผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จโดยตัวชี้วัดเหล่านี้ต้องมี 1) ความชัดเจน 2) ความหลากหลาย 3) เน้นภารกิจการเรียนรู้โดยตรง 4) การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกระบวนการเรียนรู้ และ 5) การทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

4. การกำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยหลักสูตรจะต้องกำหนดแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ การออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลตามตัวชี้วัด

และการนำผลการวัดและประเมินผลดังกล่าวมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จหรือมีพัฒนาการในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า หลักสูตรมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งจะ เป็นแผนช่วยเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับสภาพและบริบทของผู้เรียน 2) ขอบข่ายเนื้อหา สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะและความสามารถ 3) การจัดการเรียนรู้ การ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพควรคำนึงถึงตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตาม ตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ 4) การวัดและประเมินผล เป็นการวัดความสำเร็จของผู้เรียนตามตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้หรือพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

2.2.3.2 ปัจจัยด้านผู้สอน

ปัจจัยด้านผู้สอน ความหมายของครูผู้สอน คำว่า ครู หรือผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้ที่ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดี ในสาขาวิชาที่สอนให้กับนักเรียนได้มีความรู้ มี ผู้ที่ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

พชรวรรณ โปธิ์น้อย (2563) กล่าวว่า คุณลักษณะของครูผู้สอน 4.0 นั้น สามารถ สรุปได้ว่า ครูผู้สอน คือ ผู้ให้ความรู้ในสถานศึกษาแก่ผู้เรียน ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนจะต้องเปลี่ยน บทบาทใหม่จากที่เคยเป็นผู้สอนผู้ให้ความรู้มาเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation) เป็นผู้แนะ แนวทาง (Guide / Coach) และเป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co - learning / Co - investigator) โดยครูผู้สอน 4.0 ต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณ มีความรัก และมีความศรัทธาในความเป็นครู เป็นคนดีมี คุณธรรมมีความเมตตา กรุณา และเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์
2. เป็นผู้มีความรู้และทักษะในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี
3. เป็นผู้ที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน
4. เป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสาร ทั้งการบรรยาย การยกตัวอย่าง การเลือกใช้สื่อ การ นำเสนอสื่อ และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้
5. เป็นผู้วางแผนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ความต้องการของสังคม และ เป็นเป้าหมายของหลักสูตรที่ใช้ในการสอนนักเรียน
6. เป็นผู้ที่มีจุดมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการสอนนักเรียน ตั้งใจและมุ่งมั่น เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้ให้ได้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนได้นำความรู้ที่นำมาพัฒนาประเทศชาติ
7. เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ พัฒนาตนเอง และหมั่นหาความรู้ใหม่ ๆ เสมอ
8. เป็นผู้ที่สร้างความสัมพันธ์ภาพกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และหน่วยงานต่าง ๆ ใน ชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของนักเรียนให้ดีขึ้น
9. เป็นผู้มีความสามารถในการที่ปลูกฝังวินัย คุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดี และ ถูกต้องแก่นักเรียน

10. เป็นผู้ที่ทำให้คำปรึกษา คอยรับฟังปัญหาของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ และมีเมตตาจิตต่อนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความเชื่อใจ ส่งผลให้เกิดสภาพการเรียนรู้ ต้นตัวแบบผ่อนคลาย ซึ่งเป็นสภาพที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด

Darling-Hammond (2000) ระบุว่า คุณภาพของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของนักเรียน โดยเฉพาะในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยคุณภาพของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนมากกว่าปัจจัยอื่นๆ เช่น ขนาดชั้นเรียน หรือค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียน ครูที่มีคุณภาพต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชา ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และทักษะด้านการบริหารชั้นเรียน รวมถึงต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้ ระบบการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครู เช่น การฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพและการสนับสนุนในวิชาชีพ จะช่วยส่งเสริมคุณภาพของการศึกษาโดยรวม

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านผู้สอน คือ บุคคลผู้ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษามาตั้งแต่ในอดีต ซึ่งบทบาทของครูผู้สอนในโลกปัจจุบันจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ จากที่เคยเป็นครูผู้สอนผู้ให้ความรู้ ต้องพัฒนาตนเองให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ ที่จะต้องนำมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนในโลกปัจจุบัน ดังนี้

1. เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitation)
2. เป็นผู้แนะแนวทาง (Guide / Coach)
3. เป็นผู้ร่วมเรียน/ร่วมศึกษา (Co - learning / Co - investigator)

2.2.3.3 ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ

การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จนั้น เป็นปัญหาที่สร้างความยุ่งยากให้แก่บุคคลมาก จึงมีผู้ให้ความสนใจศึกษาการเลือกอาชีพทำให้เกิดทฤษฎีการเลือกอาชีพได้หลายทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Composite theory (1967) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพตามความต้องการของตนเอง และความต้องการประการหนึ่ง คือ ความต้องการที่จะปฏิบัติตามค่านิยมของตนเอง
2. อาชีพที่บุคคลเลือกที่จะเป็นอาชีพที่บุคคลเชื่อว่าจะสนองความต้องการส่วนใหญ่ของบุคคลนั้นให้ดีที่สุด
3. บุคคลอาจจะรับรู้ความต้องการของตนเองอย่างชัดเจนถูกต้องหรืออาจจะรับรู้อย่างเลื่อนรางว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่ดึงดูดความสนใจ แต่ไม่ว่าบุคคลจะรับรู้ความต้องการของตนเองได้ชัดเจนหรือไม่เพียงใด ความต้องการดังกล่าวก็มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

4. พัฒนาการทางอาชีพเริ่มเกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักเป็นครั้งแรกว่า อาชีพสามารถช่วยสนองความต้องการของตนได้

5. พัฒนาการทางอาชีพจะดำเนินก้าวหน้าไป และอาชีพที่เลือกจะดีขึ้นถ้าบุคคลสามารถคาดคะเนอาชีพที่จะเลือกว่าจะสนองความต้องการของตนเองได้เพียงใด และความสามารถในการคาดคะเนนั้นจะขึ้นกับความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่จะวินิจฉัยวิเคราะห์ได้กระจ่างชัด

6. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และบุคลิกภาพ ค่านิยม และฐานะทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาเลือกนั้นจะนำไปสู่สนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

7. ข้อเสนอแนะทางอาชีพจะมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลได้ค้นพบอาชีพต่าง ๆ ที่อาจจะสนองความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า ในอาชีพใดจะสนองความต้องการของตนได้ดีกว่าอาชีพอื่น ๆ

8. ความพึงพอใจในงานหรืออาชีพ จะขึ้นกับงานที่บุคคลได้ทำนั้นสนองความต้องการตามที่บุคคลนั้นคาดหวังมากน้อยเพียงใด และระดับความพึงพอใจจะพิจารณาได้จากอัตราส่วนของความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและความต้องการที่คาดหวังว่าจะได้รับการตอบสนอง

9. ความพึงพอใจเป็นผลจากงานที่สนองความต้องการของบุคคลในปัจจุบันหรือเป็นผลจากงาน ซึ่งมีท่าทีว่าจะสนองความต้องการของบุคคลในอนาคต

10. การเลือกอาชีพของบุคคลหรืออาชีพที่บุคคลจะเลือกอาชีพ อาจจะไม่เปลี่ยนแปลงได้เสมอ ถ้าบุคคลนั้นเชื่อว่าการเปลี่ยนนั้น ๆ จะสนองความต้องการของเขาได้ดีกว่า

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ John O. Crites Biography - Career theory (1967) เสนอความคิดว่า เมื่อเกิดการเลือกอาชีพนั้นจะเป็นดังนี้

1. คนจะต้องมีอาชีพที่เลือกถนัดหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือกอาชีพการเลือกอาชีพไม่ได้

2. แรงกระตุ้นจากภายนอกต่อการเลือกอาชีพ ได้ แก่ความคาดหวังของสังคมว่า ทุกคนควรทำงาน และการมีรายได้จากการได้ประกอบอาชีพ

3. บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ถ้าถูกจำกัดในการตลาดอาชีพจะไม่สามารถเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ ซึ่งคิดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพเป็นพื้นฐานในการตั้งทฤษฎีการเลือกอาชีพประกอบด้วย

3.1 การเลือกอาชีพขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นจริงมากที่สุด และแสดงให้เห็นว่าบุคคลบุคคลคิดว่าเขาจะประกอบอาชีพอะไร

3.2 ความชอบในอาชีพ

3.3 ความปรารถนาหรือความมุ่งหวังในอาชีพ และ

3.4 ความสนใจในอาชีพมีคล้ายคลึงกับความชอบในอาชีพแต่มีความเป็นจริงมากกว่า

ซึ่งลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพของ John O. Crites Biography - Career theory (1973) กล่าวไว้ดังนี้

1. การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบ มิใช่กรรมที่เกิดขึ้นโดยความบังเอิญ แต่แต่ละบุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน

2. การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรต่าง ๆ เช่น

2.1 ตัวแปรส่งเสริม (Stimulus Variables) ได้แก่ วัฒนธรรม ระดับชั้นทางสังคม เชื้อชาติ พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ชุมชน เพื่อน และจรรยาบรรณในกลุ่มอาชีพ ครอบครัว อาชีพของบิดามารดา โรงเรียน

2.2 ตัวแปรตามตอบสนอง (Response Variables) ได้แก่ ความถนัดทั่วไป กับความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ

3. การเลือกอาชีพบุคคลนิยมเลือกอาชีพเป็นสาขาอาชีพ ซึ่ง John O. Crites ได้กล่าวถึงการวัดเกี่ยวกับการเลือกอาชีพได้ว่า เครื่องมือที่ใช้วัดการตัดสินใจเลือกอาชีพของบุคคลได้แก่ การสัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดและแบบสอบถาม

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ หมายถึง หลักสูตรการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสามารถสร้างอาชีพได้ ทำให้ผู้เรียนเลือกเข้ามาเรียนตามความต้องการและมีความถนัดในสาขาวิชาที่นั้น ๆ เพื่อจะได้นำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ และสร้างความมั่นคงและเจริญก้าวหน้าในวิชาชีพที่เลือกเรียนมา

2.2.3.4 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา

ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา จะเป็นตัวบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือของสถานศึกษา ที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความเชื่อมั่นที่จะส่งลูกเข้ามาเรียน พร้อมทั้งเกิดความสมัครใจของนักเรียนที่จะเลือกเข้ามาเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มีผู้ที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสถาบันและองค์กรไว้มากมาย ดังนี้

Robbins (1990) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกคิดต่อสถาบัน องค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือมาต่าง ๆ นานา เป็นต้น

การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ ผลที่เกิดจากความเชื่อถือ การยอมรับ และศรัทธาที่เกิดจากบุคคลที่มีต่อโรงเรียน ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนสามารถทำได้หลายรูปแบบซึ่งจะเกี่ยวข้องกับปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อถือได้แก่
 - 1.1 บุคคล ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประพฤติดี และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ
 - 1.2 ชื่อเสียงของโรงเรียนด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านดนตรี ด้านจริยธรรม เป็นต้น
 - 1.3 ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
 - 1.4 การพัฒนาโรงเรียนจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน โรงเรียนจัดการด้านสิ่งแวดล้อมดีเด่น เป็นต้น
2. การยอมรับ ได้แก่
 - 2.1 ผู้ปกครองนิยมความประทับใจของนักเรียนความประทับใจส่งบุตรหลานมาศึกษาต่อมากขึ้น
 - 2.2 บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้นำในการกำเนินการกิจกรรมของชุมชน
 - 2.3 โรงเรียนมีโครงการที่ดำเนินการร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน
3. ความเลื่อมใสศรัทธา ได้แก่
 - 3.1 ความภาคภูมิใจของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนแล้วประสบความสำเร็จในการทำงานและการศึกษาต่อ
 - 3.2 ความประทับใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน
4. กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์

สำหรับกลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ สามารถดำเนินการดังนี้

กิตติภณ กิตยานุรักษ์ (2553) ได้กล่าวว่า กลยุทธ์ในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดเป้าหมายและวิธีการทำงานด้วยการใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับโรงเรียน ดังนี้

 - 4.1 สร้างความรู้สึกรักให้ประชาชนยอมรับและเห็นด้วย อันจะเป็นผลให้โรงเรียนเป็นที่เชื่อถือ
 - 4.2 ปรับปรุงโรงเรียนทั้งหมด ทั้งด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ
 - 4.3 กำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางและหลักชัยในการทำงาน
 - 4.4 นำโรงเรียนให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับชุมชนและท้องถิ่นมากขึ้น
 - 4.5 สร้างโรงเรียนให้มีชื่อเสียง เช่น การส่งโรงเรียนเข้าประกวด การส่งครูและนักเรียนไปแข่งขันความรู้และทักษะต่าง ๆ
 - 4.6 เน้นการประชาสัมพันธ์โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ
5. ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน

ขั้นตอนในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน คือ การกำหนดรูปแบบแผนและ ขบวนการในการทำงานสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้สัมฤทธิ์ผลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาภาพลักษณ์ของโรงเรียนตามการรับรู้ของบุคลากรของโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคมทั่วไป โดยการวิเคราะห์ วิจัย หรือสำรวจความคิดเห็น

5.2 สร้างความตระหนักแก่บุคลากรให้เห็นความสำคัญของภาพลักษณ์โรงเรียน

5.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเป็นการหาความต้องการที่จำเป็นในการพัฒนาโรงเรียน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดภาพลักษณ์ที่ดี

5.4 กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย นโยบายและแผนการดำเนินการ เพื่อพัฒนา โรงเรียนให้มีคุณภาพ ได้รับการยอมรับ เชื่อถือและศรัทธาจากประชาชน

5.5 ใช้การประชาสัมพันธ์เป็นมาตรการสำคัญในการสร้างความเข้าใจแก่บุคคล ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของโรงเรียนควบคู่ไปกับการบริหารและจัดการศึกษา โดยมุ่งเน้นความ เป็นเลิศ

5.6 มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างสม่ำเสมอ และ นำผลการประเมินไปปรับปรุงการทำงาน

5.7 ทำการพัฒนาโรงเรียนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ

ความสำเร็จในการสร้างภาพลักษณ์ของโรงเรียน นอกจากการปฏิบัติการจริงและการประชาสัมพันธ์แล้ว ต้องให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) และผู้เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมมากที่สุด ในทางใดทางหนึ่ง ซึ่งภาพลักษณ์ของโรงเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อความ เจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ภาพลักษณ์เกิดจากความรู้สึกนึกคิดของคนที่มีต่อโรงเรียน ภาพลักษณ์ ของโรงเรียนสามารถสร้างขึ้นมาได้ โดยใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ โรงเรียนทำได้ยากพอ ๆ กับการรักษาภาพลักษณ์ของโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือ ความสามารถของผู้บริหาร คณะกรรมการโรงเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดขึ้นมาได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา หมายถึง ภาพลักษณ์ของ สถานศึกษาที่ ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และตัวนักเรียน นักศึกษา มองเห็นแล้วให้ความเชื่อมั่นและเชื่อถือต่อการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทำให้นักเรียนที่เรียนจบไปแล้วมีงานทำและสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษาได้รู้จักกันทั่วไป ทำให้ประชาชน บุคคลทั่วไป ผู้ปกครอง ผู้เรียน ชื่นชม ศรัทธา นำเชื่อถือ และเกิดค่านิยมต่อสถานศึกษา สนใจที่จะส่ง ลูกหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษา

2.2.3.5 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ความหมายของสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย คือ เริ่มตั้งแต่สถานที่ตั้งของวิทยาลัยมี พื้นที่โดยรอบสถานศึกษาและภายในวิทยาลัยอยู่ในย่านชุมชนหรือแหล่งที่เจริญแล้วหรือไม่นั้น ซึ่งจะ เป็นตัวแปรและบ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อมของ สถานศึกษาไว้มากมายดังนี้

Astin (1968) ได้จัดแบ่ง สภาพแวดล้อมในสถาบันการศึกษาที่เป็นสิ่งเร้าให้นักเรียน แสดงพฤติกรรม กิจกรรม หรือ ลักษณะที่พึงประสงค์ต่าง ๆ ออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่
2. สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน
3. สภาพแวดล้อมด้านกลุ่มเพื่อน
4. สภาพแวดล้อมด้านการบริหาร

Harold (1964) ได้ให้ความหมาย ของสภาพแวดล้อมว่า หมายถึง ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะ และความสนใจของตัวเอง

Robbins (1990) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม (Environment) ว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ภายนอกองค์การ คือ เป็นภาพรวมทั้งหมด ส่วนองค์การถือว่าเป็นส่วนประกอบย่อยอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมภายนอกนั้น และองค์การจะอยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกด้วย

ชูศรี มโนการ (2552) ได้ให้ความหมายของสภาพแวดล้อม หมายถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ภายในสถาบัน ซึ่งรวมถึงสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพการณ์ที่เป็นรูปธรรม แนวความคิด บรรยากาศ ระบบการศึกษา การปกครอง ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทุกด้านของนักเรียน นักศึกษา ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม สภาพแวดล้อมสถาบันการศึกษาที่ดีจะกระตุ้นส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนพัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายตามที่สถาบันการศึกษากำหนด

ธนวรรณ สอ้าง (2560) ได้กล่าวว่า ขอบข่ายสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นที่อบรมสั่งสอนให้วิชาความรู้เพื่อดำเนินชีวิต ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะสามารถทำหน้าที่ต่าง ๆ ได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุด สถานศึกษาจะต้องจัดสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและการปกครอง ซึ่งสถานศึกษามุ่งหมายเพื่อฝึกหัดให้เด็กพัฒนาบุคลิกให้สอดคล้องกับสังคม
2. ครูเป็นผู้ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้และพัฒนาความคิดและสร้างสรรค์ ครูมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งด้านการแสดงออกและจิตใจ
3. กลุ่มเพื่อนร่วมโรงเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีอิทธิพลในการปรับตัวและการดำรงชีวิตในสังคมโรงเรียน ซึ่งเปรียบเสมือนสังคมย่อย
4. หลักสูตรและวิชาที่เรียนมีส่วนที่ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาด้านความรู้ความคิดและประสบการณ์
5. หลักสูตรและวิชาที่เรียนมีส่วนที่ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาด้านความรู้ความคิดและประสบการณ์

มณีรัตน์ นุชชาติ (2553) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Abstract Environment) ได้แก่ ระบบบุคคลที่มีคุณค่าที่ควรยึดถือซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญของวัฒนธรรมของสั

ลุ่มคม ข่าวสารความรู้ความคิด ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดทัศนคติต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นของตนเองหรือของผู้อื่นก็ตาม สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมนี้อาจกล่าวโดยสรุปว่า สภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรมก็คือ สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมนั่นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง โดยเฉพาะทางด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ โดยสาเหตุที่การเรียนการสอนในชั้นเรียนจะเป็นรูปแบบกลุ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน นอกจากนี้สภาพแวดล้อมทางกายภาพก็เป็นสิ่งสำคัญอีกส่วนหนึ่ง ที่ช่วยเอื้อความสะดวกนานาประการให้ผู้เรียนและผู้สอนได้บรรลุสัมฤทธิ์ผลได้เร็วยิ่งขึ้น

วิเชียร ดีฉาย (2554) ได้เรียบเรียงเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ที่มีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ของมนุษย์ไว้ 3 ประการคือ

1. สภาพแวดล้อมในครอบครัว ครอบครัวเป็นสถาบันแรกของสังคมที่มีอิทธิพลต่อบุคคลในครอบครัว ในการสร้างและพัฒนาอารมณ์ บุคลิกภาพ ความเชื่อ เจตคติ
2. สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา สถานศึกษาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญ เพราะเป็นสถาบันที่ให้การอบรมสั่งสอนและให้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิต
3. สภาพแวดล้อมในสังคมและชุมชน ได้แก่ กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน ศาสนา และลัทธิความเชื่อ ซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมความเชื่อถือ

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา หมายถึง บริบทของสถานศึกษาที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ถูกกำหนดจากสิ่งแวดล้อมภายนอก และสิ่งแวดล้อมภายในของสถานศึกษาที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ประกอบไปด้วย สิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม เช่น สิ่งก่อสร้างและปลูกสร้างต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมที่นามธรรม เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมนั่นเอง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อ การเรียน การสอน ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ที่ต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของสถานศึกษาให้ได้ตามจุดมุ่งหมายต่อไป

2.2.3.6 ปัจจัยด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

1) ความหมายสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอน คือ สิ่งที่ช่วยทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นส่วนสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ระหว่างครูผู้สอนความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น ช่วยทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปด้วยดี ทั้งนี้ ครูผู้สอนจะต้องเลือกใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ผู้เรียนและสภาพห้องเรียน ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของสื่อวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการสอนได้ดังนี้

สมบูรณ์ สงวนญาติ (2544) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้น เช่น วัสดุ

อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมซึ่งได้เลือกมาใช้ช่วยในการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2543) ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนว่า หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียน

กิติมา ปรีดีติลล (2542) กล่าวว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน หมายถึง วัตถุสิ่งของ ภาพ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนหมายถึง ตัวบุคคล วิธีการ สถานที่ต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนบังเกิดผลดี สื่อการสอนที่มีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป เช่น อุปกรณ์การสอน อุปกรณ์การศึกษาเทคโนโลยีการสอน เทคโนโลยีการศึกษา โสตทัศนศึกษา โสตทัศนอุปกรณ์ แต่ในปัจจุบันนิยมใช้คำว่า สื่อการสอนมากกว่า เพราะมีความหมายกว้างขวาง มิใช่หมายถึงเพียงสิ่งของที่ใช้ประกอบการสอนแต่หมายถึง ทุกสิ่งอย่างไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ตาม หากนำมาประกอบการเรียนการสอนแล้วเกิดความเข้าใจง่าย รวดเร็ว ชัดเจนขึ้น เรียกว่า สื่อวัสดุ อุปกรณ์สนับสนุนการสอน

2) ประโยชน์ของ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

วาสนา ชมหา (2542) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สนับสนุนการสอน ไว้ดังนี้

ต่อผู้เรียน

1. ช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจน

2. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นกว่าเวลาที่กำหนด

3. ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน

การสอน

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้จดจำ ประทับใจในความรู้สึก และทำอะไรเป็น เร็วขึ้น ทำได้ดี

ขึ้น

5. ช่วยส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหาในกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน

6. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ในสิ่งที่ยากลำบากได้ โดยการช่วยแก้ปัญหาหรือจำกัดต่าง ๆ

ดังนี้

6.1 ทำในสิ่งที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น

6.2 ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

6.3 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวเร็วให้ช้าลงได้

6.4 ทำในสิ่งที่เคลื่อนไหวช้าให้เร็วมากขึ้นได้

6.5 ทำในสิ่งที่ใหญ่เกินไปให้เล็กลงได้

6.6 ทำในสิ่งที่เล็กเกินไปให้ใหญ่ขึ้นได้

6.7 ทำสิ่งที่มีอยู่ในอดีตหรือลึกลับมาศึกษาได้

3) ประเภทของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

เอกศักดิ์ บุตรลับ (2547) ได้แบ่งสื่อการเรียนการสอนออกเป็น 3 ลักษณะใหญ่ ๆ คือ

1. สื่อประเภทวัสดุ (Materials of Software) ได้แก่ สื่อเล็ก (Small Media) ที่ทำหน้าที่เก็บความรู้ในลักษณะของภาพ เสียง และอักษร ในรูปแบบต่าง ๆ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 วัสดุที่เสนอความรู้ได้จากตัวมันเอง ได้แก่ หนังสือเรียนตำรา ของจริง หุ่นจำลอง फिल्मภาพยนตร์ แผ่นที่ ป้ายนิเทศ เป็นต้น

1.2 วัสดุที่ต้องอาศัยสื่อประเภทเครื่องกลไก (Hardware) เป็นตัวนำเสนอความรู้ ได้แก่ फिल्मภาพยนตร์ แผ่นสไลด์ फिल्मสตริป เทปบันทึกเสียง รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นต้น

2. สื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ (Hardware) ได้แก่ สื่อใหญ่ (Big Media) ที่เป็นสื่อตัวกลางหรือทางผ่านของความรู้ถ่ายทอดไปยังผู้เรียน สื่อประเภทนี้ตัวของมันเองแถบไม่มีประโยชน์ในการสื่อความหมายเลย ถ้าไม่มีความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ มาป้อนผ่านเครื่องกลไกเหล่านี้ ดังนั้นสื่อประเภทนี้ต้องอาศัยสื่อประเภทวัสดุ (Software) สื่อการเรียนการสอนประเภทนี้ ได้แก่ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องบันทึกเสียง เครื่องรับวิทยุ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องฉายภาพนิ่ง เป็นต้น

3. สื่อประเภทเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ (Techniques of Methods) ตัวกลางใน ขบวนการเรียนการสอน บางครั้งจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคหรือวิธีการ ได้แก่ การสาธิต การทดลอง การแสดงละคร การศึกษานอกสถานที่ นิทรรศการ ตลอดจนเทคนิคในการสอนบทเรียนด้วยสื่อประเภทวัสดุ และเครื่องมือ เป็นต้น

ประภาศรี สีหอำไพ (2544) ได้จัดประเภทของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. สิ่งพิมพ์ (printed Material) ได้แก่ หนังสือแบบเรียน หนังสืออุเทศ หนังสือประกอบ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสารแผ่นปลิว วัสดุกราฟฟิคอื่น ๆ

2. เครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอน (Audio - visual equipment) เครื่องฉายภาพ (Projected Material) อุปกรณ์ถ่ายทอดเสียง (Transmission)

3. วัสดุอุปกรณ์ (Audio - visual Material) ได้แก่ สิ่งที่ใช้ประกอบการสอนได้ เช่น หุ่นจำลอง หุ่นกระบอก ลูกโลก กระดานชอล์ก ป้ายนิเทศ บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ สื่อสิ้นเปลืองต่าง ๆ เรียกว่า วัสดุ ส่วนเครื่องมือที่มีความคงทน เรียกว่า อุปกรณ์

4. สถานที่ การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่น การไปทัศนศึกษา การจัดห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

จากทัศนะต่าง ๆ ของนักการศึกษา สรุปได้ว่า สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน เพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ครูผู้สอนประสงค์จะถ่ายทอดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีตรงกับที่จุดประสงค์การสอนระบุไว้ได้โดยง่ายในเวลาที่ยรวดเร็ว สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอนมีหลายแบบที่ครูผู้สอนรู้จักการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับโอกาส ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในงานที่ทำจึงจำเป็นต้องศึกษาจากของจริง บางอย่างที่ต้องการศึกษามีขนาดใหญ่เกินไป ก็ใช้แบบจำลองผู้สอนเป็นสื่อในการสอนเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจดีกว่าการสอนโดยใช้จินตนาการ ผู้สอนอาชีวศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถเป็นอย่างดีในการผลิตสื่อการสอนแบบจำลอง หรือสื่อรูปภาพที่ทำให้เห็นการเคลื่อนไหวได้ หรือต้องรู้ว่าจะสามารถไปหาแหล่งที่เหมาะสมจากที่ได้นำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน

2.2.3.7 ปัจจัยด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ความหมายของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน คือ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน ให้เป็นคนเก่งคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี มีฝีมือและทักษะชีวิตในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ได้แก่ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ กิจกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมพัฒนาฝีมือด้านอาชีพ เป็นต้น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่จัดเป็นประจำในรอบปีการศึกษา ตามแผนปฏิบัติการประจำปีของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช (2566) มีดังนี้

1. กิจกรรมชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ประกอบด้วย กิจกรรมแห่พรรษา เป็นกิจกรรมประจำปีของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ในรอบปีนักเรียนนักศึกษาจะได้เข้าร่วมกิจกรรมแห่เทียนพรรษาและได้เข้าวัดปฏิบัติธรรมตามหลักศาสนาพุทธที่เป็นศาสนาประจำชาติ กิจกรรมวันเฉลิมพระชนมพรรษาวาระต่าง ๆ กิจกรรมจิตอาสาพัฒนา เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมรู้จักสามัคคีมีจิตคิดอาสา

2. กิจกรรมกีฬาให้นักเรียนภายในสถานศึกษา เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้ให้มีความรักความสามัคคีมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เป็นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบและบทบาทหน้าที่ของตนเองในการอยู่ร่วมกันในสังคม

3. กิจกรรมทัศนศึกษา เป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในการไปทัศนศึกษานอกสถานที่ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์และการเรียนรู้ในสถานประกอบการและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมทักษะชีวิตให้กับผู้เรียนนอกเหนือจากตำราเรียนในชั้นเรียน

4. กิจกรรมการแข่งขันทักษะระดับสถานศึกษา เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนาผู้เรียนและสรรหาตัวแทนของสถานศึกษาไปเข้าแข่งขันทักษะฝีมือช่างในระดับอาชีวศึกษาจังหวัดต่อไป

5. กิจกรรมการแข่งขันทักษะระดับอาชีวศึกษาจังหวัด เป็นกิจกรรมที่อาชีวศึกษาจังหวัดในแต่ละจังหวัดรับผิดชอบในการจัดการแข่งขันทักษะฝีมือช่าง เป็นการพัฒนาผู้เรียนและสรรหาตัวแทนของอาชีวศึกษาจังหวัดไปเข้าแข่งขันทักษะฝีมือช่างในระดับอาชีวศึกษาภาคต่อไป

6. กิจกรรมการกิจกรรมแข่งขันทักษะระดับอาชีวศึกษาภาค เป็นกิจกรรมที่อาชีวศึกษาภาคในแต่ละภาครับผิดชอบในการจัดการแข่งขันทักษะฝีมือช่าง เป็นการพัฒนาผู้เรียนและสรรหาตัวแทนของอาชีวศึกษาภาคไปเข้าแข่งขันทักษะฝีมือช่างในระดับอาชีวศึกษาชาติต่อไป

7. กิจกรรมการแข่งขันกิจกรรมการกิจกรรมแข่งขันทักษะระดับอาชีวศึกษาชาติ เป็นกิจกรรมที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษารับผิดชอบในการจัดการแข่งขันทักษะฝีมือช่าง เป็นการพัฒนาผู้เรียนและสรรหานักเรียนนักศึกษาที่มีความเป็นเลิศในทักษะฝีมือช่างในแต่ละสาขาวิชาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อรับรางวัลเชิดชูเกียรติ

8. กิจกรรมการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ สถานศึกษาจะต้องจัดการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพให้กับนักเรียนนักศึกษาที่จะจบหลักสูตรในแต่ละระดับ จะต้องสอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพทุกคนก่อนออกไปศึกษาหรือไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จะต้องจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่งคนดีมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดี มีฝีมือที่ดีและมีทักษะชีวิตในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข และสามารถนำความรู้หลังจากจบการศึกษาจากสถานศึกษาในแต่ละระดับออกไปประกอบอาชีพได้

อรทัย มณีวรรณ (2561) พบว่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีผลต่อการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้และทักษะอาชีพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยเฉพาะกิจกรรมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ไปใช้จริง

Dewey (1938) ได้เสนอแนวคิด Learning by Doing หรือการเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง โดยเขาเชื่อว่าการเรียนรู้ที่ดีเกิดขึ้นจากประสบการณ์ตรง และกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ ซึ่งตรงกับลักษณะของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง

Kolb (1984) ได้เสนอทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ของ Kolb อธิบายว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องผ่านกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. Concrete Experience (มีประสบการณ์ตรง)
2. Reflective Observation (ไตร่ตรองประสบการณ์)
3. Abstract Conceptualization (นำไปสู่แนวคิดหรือทฤษฎี)
4. Active Experimentation (นำไปทดลองใช้)

การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การแข่งขันทักษะวิชาชีพ การฝึกงาน และ การศึกษานอกสถานที่ สอดคล้องกับแนวคิดนี้ เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง

Vygotsky (1978) ได้เสนอแนวคิด Social Development Theory Vygotsky เน้นบทบาทของสังคมและปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในการเรียนรู้ โดยระบุว่า Zone of Proximal Development (ZPD) หรือ "เขตพัฒนาศักยภาพ" เป็นแนวคิดที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ดีที่สุดเมื่อได้รับการสนับสนุนจากครูหรือเพื่อนร่วมกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การทำงานกลุ่ม หรือกิจกรรมชมรมต่างๆ ช่วยเสริมสร้างทักษะทางสังคมและกระตุ้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง

สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ นอกเหนือจากหลักสูตรปกติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะชีวิต การทำงานเป็นทีม ความรับผิดชอบ และการพัฒนาศักยภาพตนเองให้เหมาะสมกับการใช้ชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคต

2.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2.3.1 ประวัติวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประวัติโดยสังเขป ดังนี้

ปี พ.ศ. 2481 วิทยาลัยฯ มีชื่อว่า “โรงเรียนช่างเย็บเสื้อผ้า” เปิดทำการสอนครั้งแรก โดยใช้สถานที่ของโรงเรียนศิลปหัตถกรรม หน้าวัดวังตะวันออก รับนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรียนหลักสูตร 2 ปีสำเร็จแล้วเทียบเท่าประโยคอาชีวศึกษาตอนต้น ในปี พ.ศ. 2482 ย้ายมาตั้งที่ ถนนราชดำเนิน ใกล้เทศบาลนครนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นที่ตั้งในปัจจุบัน โดยใช้สถานที่ของวัดพระเงิน ซึ่งเป็นวัดร้าง ปี พ.ศ. 2491 เปิดสอนหลักสูตรการช่างสตรี และ เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนการช่างสตรี นครศรีธรรมราช”

ปี พ.ศ. 2516 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” ปี พ.ศ. 2519 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศรวมสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา 3 แห่ง ในจังหวัด คือ โรงเรียนการช่างนครศรีธรรมราช โรงเรียนอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชและโรงเรียนศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มี 3 วิทยาเขต

ปี พ.ศ. 2522 กระทรวงศึกษาธิการประกาศแยกวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ออกเป็นวิทยาลัยเอกเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จึงเหลือ 2 วิทยาเขต คือ วิทยาเขต 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และวิทยาเขต 2 คือ วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช

ปี พ.ศ. 2523 กระทรวงศึกษาธิการประกาศแยก วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม นครศรีธรรมราช ออกเป็นวิทยาลัยเอกเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจึงมีเพียงแห่งเดียว

ปัจจุบันเปิดสอนตั้งแต่ชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จนถึงระดับปริญญาตรี

2.3.2 ข้อมูลทั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์

“สถานศึกษาชั้นนำด้านวิชาชีพสู่สากล”

พันธกิจ

1. จัดการศึกษาด้านวิชาชีพอย่างมีคุณภาพสู่สากล
2. ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีความเป็นเลิศด้านวิชาการและวิชาชีพ
3. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย
4. สร้างองค์ความรู้ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี
5. สร้างภาคีเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ

อัตลักษณ์ของผู้เรียน

“ทักษะดี มีน้ำใจ”

คุณธรรม อัตลักษณ์

“สุภาพ สะอาด มีน้ำใจ”

ดอกไม้ประจำวิทยาลัย

“ดอกลีลาวดี”

สีประจำวิทยาลัย

“แดง – ดำ”

ปรัชญา

“ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ”

ทักษะนำ

เป็นการมุ่งเน้นด้านปฏิบัติให้มีความชำนาญในวิชาชีพที่เรียน

คุณธรรมเด่น

ในด้านนี้มุ่งให้นักเรียน มีการประพฤติปฏิบัติในทางที่ดีที่ควร และประพฤติตามหลักจริยธรรมและศีลธรรมอันดีของสังคม โดยเฉพาะคุณธรรมในด้าน ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน ตรงต่อเวลารักษาระเบียบ วินัย ซึ่งคุณธรรมทั้ง 5 ประการ ต้องมีอยู่ในนิสัยของผู้ทำงาน / นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา

เน้นคุณภาพ

สำหรับการเน้นคุณภาพ มุ่งให้นักศึกษามีคุณภาพ ทั้ง 3 ประการ ดังนี้

1. พุทธิพิสัย คือ นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในสิ่งที่ศึกษาปฏิบัติอย่างชัดเจน แจ่มแจ้ง มีสติปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือ คิดเป็น
2. ทักษะพิสัย คือ ให้นักศึกษาเคลื่อนไหว หรือทำงานหรือปฏิบัติการด้วยความชำนาญคล่องแคล่วว่องไว ในด้านปฏิบัติการวิชาชีพหรือกล่าวโดยสรุป คือ ทำเป็น

3. จิตพิสัย คือ ให้นักศึกษา มีความรัก ความชื่นชม ความภาคภูมิใจในวิชาชีพหรือ เลื่อมใส ซาบซึ้ง ศรัทธาในงานที่ทำ รักงาน ใฝ่รู้ เป็นต้น จะนำมาซึ่งการแก้ปัญหาเป็น นิ่งเอง

2.3.3 ด้านหลักสูตรที่จัดการเรียนการสอน

ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เปิดทำการสอน 4 ประเภทวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม /บริหารธุรกิจ ประเภทวิชาคหกรรม ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทั้งในระดับ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อเป็นการรองรับความต้องการของ นักเรียน นักศึกษา และตลาดแรงงาน

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ใช้เวลาเรียน 3 ปี รับจากผู้สำเร็จ การศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่า เข้าศึกษาต่อ มี 4 ประเภทวิชา ดังนี้

1.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม มี 7 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาการบัญชี (สาขางานการบัญชี)
- 2) แผนกวิชาการตลาด (สาขางานการตลาด)
- 3) แผนกวิชาการเลขานุการ (สาขางานการเลขานุการ)
- 4) แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ)
- 5) แผนกวิชาธุรกิจค้าปลีก (สาขางานธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่)
- 6) แผนกวิชาภาษาต่างประเทศ (สาขางานภาษาต่างประเทศ)
- 7) แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน (สาขาการจัดการสำนักงาน)

1.2 ประเภทวิชาคหกรรม มี 3 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ (สาขางานแฟชั่นดีไซน์, สาขางานเสื้อผ้าแฟชั่น)
- 2) แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ (สาขางานอาหารและโภชนาการ)
- 3) แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ (สาขางานธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ สาขา งานคหกรรมเพื่อการโรงแรม)

1.3 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มี 2 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาการโรงแรม (สาขางานการโรงแรม)
- 2) แผนกวิชาการท่องเที่ยว (สาขางานการท่องเที่ยว)

1.4 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มี 1 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (สาขางานเทคโนโลยีสารสนเทศ)

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ใช้เวลาเรียน 2 ปี รับจากผู้สำเร็จ การศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า เข้า ศึกษาต่อ มี 4 ประเภทวิชา ดังนี้

2.1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ มี 9 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาการบัญชี(สาขางานการบัญชี)

- 2) แผนกวิชาการตลาด (สาขางานการตลาด)
- 3) แผนกวิชาการเลขานุการ (สาขางานการเลขานุการ)
- 4) แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล (สาขางานธุรกิจดิจิทัล สาขางานดิจิทัล มีเดีย สาขางานโมบายแอปพลิเคชันทางธุรกิจ ธุรกิจอีคอมเมิร์ซ)
- 5) แผนกวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก (สาขางานธุรกิจค้าปลีกสมัยใหม่)
- 6) แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ (สาขางานภาษาต่างประเทศ)
- 7) แผนกวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน (สาขางานการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สาขางานการจัดการคลังสินค้า)
- 8) แผนกวิชาการจัดการ (สาขางานการจัดการ)
- 9) แผนกงานการจัดการสำนักงาน (สาขางานการจัดการสำนักงาน)

2.2 ประเภทวิชาคหกรรม มี 3 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย (สาขางานแพทเทิร์นเสื้อผ้า และเครื่องแต่งกาย)
- 2) แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ (สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ)
- 3) แผนกวิชาการบริหารงานคหกรรมศาสตร์ (สาขางานการจัดการดอกไม้และงานประดิษฐ์)

2.3 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มี 2 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาการโรงแรม (สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม)
- 2) แผนกงานการท่องเที่ยว (สาขางานการท่องเที่ยว)

2.4 ประเภทวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มี 1 แผนกวิชา คือ

- 1) แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (สาขาซอฟต์แวร์ระบบสมองกลฝังตัวและไอโอที)

3. หลักสูตรปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการงาน ใช้เวลาเรียน 2 ปี รับผู้สำเร็จการศึกษาจากระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เข้าศึกษาต่อมี 1 ประเภทวิชา

3.1 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ

- 1) สาขาวิชาการบัญชี (สาขางานการบัญชี)

2.3.4 การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

1. พัฒนาผู้เรียน

1.1 ก่อนเข้าเรียนในสถานศึกษาโดยการปรับพื้นฐานความรู้ให้อยู่ในระดับเดียวกันผู้เรียนทุกคนจะได้มีความรู้พื้นฐานเดียวกัน

1.2 ระหว่างเรียนครูจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นที่ไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้

2. พัฒนาระบบการบริหารจัดการเรียนรู้

2.1 พัฒนาครูผู้สอนโดยการพัฒนาให้มีความรู้และประสบการณ์ทั้งทางด้านวิชาชีพและการพัฒนาตนเอง

2.2 ส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ถูกต้องครบถ้วนและสมบูรณ์ โดยมี

2.3 พัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้ และเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ และพัฒนาอาชีพให้สอดคล้องกับบริบทของสาขาวิชาชีพ

2.4 การวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมจากนักเรียน และเครือข่ายการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ สถานประกอบการ

3. ส่งเสริมผู้เรียนหลังจบการศึกษา หรือที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว

3.1 ส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำ หรือประกอบอาชีพอิสระ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนจากเครือข่ายสาขาวิชาชีพ

3.2 ส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้ศึกษาต่อในสาขาที่ตนเองสนใจหรือต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ

2.4 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 ด้านการตัดสินใจศึกษาต่อ

กิตติวิมล สำเภาทอง (2567) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาวิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการตัดสินใจที่ส่งผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ ด้านทัศนคติของผู้เรียนและด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านลักษณะของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2) ผลการศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านข้อผูกพัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ นิสัยและธรรมเนียม ส่วนเป้าหมายหรือจุดประสงค์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการเลือก เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กันสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุวรรณา จันทร์เพชร (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาพิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาพิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาพิการในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาพิการที่ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล สถานศึกษาของรัฐบาล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 สถานศึกษา จำนวน 16 แห่ง นักศึกษาจำนวน 71 คน เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามมีค่าความเที่ยงตรง .92 ค่าความเชื่อมั่น .98 และสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแตกต่างด้วย (T-Test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศชาย อายุ 20 ปีขึ้นไป พื้นฐานความรู้เดิม ชั้น ม.6 กำลังศึกษาชั้นปวส. 1 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.01 - 3.50 มีความบกพร่องทางการได้ยิน สถานภาพครอบครัวอยู่ด้วยกัน ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาพิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จากแรงจูงใจภายในมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ให้ความสำคัญได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านความสนใจในการประกอบอาชีพ และด้านความรู้สึกรู้สึกดีตามลำดับ แรงจูงใจภายนอกมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ให้ความสำคัญได้แก่ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านชื่อเสียงสถานศึกษาและทำเลที่ตั้ง ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเศรษฐกิจ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ด้านเพศ ด้านพื้นฐานความรู้เดิม ด้านอายุ ด้านคะแนนเฉลี่ย ด้านประเภทความพิการ และด้านสถานภาพครอบครัว ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนทางด้านระดับชั้นที่กำลังศึกษา ด้านอาชีพของผู้ปกครอง และด้านรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ในภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัมพร อังกินันท์ (2566) ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษา สายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี และ 2) ศึกษาระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 6

องค์ประกอบ มีค่าความแปรปรวนรวมคิดเป็นร้อยละ 69.50 จากการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบ จำนวน 81 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 1 ทศนคติและความสนใจด้านอาชีพ องค์ประกอบที่ 2 ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 3 การประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 4 ด้านครอบครัวและบุคคล ที่เกี่ยวข้อง 1 องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตรการจัดการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 6 การลงมือปฏิบัติ โดยองค์ประกอบทศนคติและความสนใจด้านอาชีพมีร้อยละความแปรปรวนที่มากที่สุดเท่ากับ 13.33 แสดงว่าส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพมากที่สุด และระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า ระดับความคิดเห็นของการเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ศรัณย์รัตน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา (2566) ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 207 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3.01-3.50 มีความคาดหวังด้านอาชีพอิสระ ปัจจัยสนับสนุนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ ในด้านระดับการศึกษาของผู้ปกครองคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี รายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท อาชีพของผู้ปกครองรับจ้างทั่วไป/อิสระ บุคคลที่แนะนำในการศึกษาต่อ คือญาติ/ผู้ปกครอง ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อจากสื่อของวิทยาลัย ส่วนใหญ่ จากสื่อสังคมออนไลน์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านอื่น ๆ ด้านสังคม ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านอาชีพ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักเรียนที่ความคาดหวังในด้านอาชีพแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง และด้านอื่น ๆ สามารถพยากรณ์การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ทั้ง 2 ด้าน มีอิทธิพลในการพยากรณ์ได้ร้อยละ 48.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจริญขวัญ ด่านพัฒนานุรักษ์ (2565) ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ และ 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นขององค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1-3 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์ จำนวน 1,211 คน โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน

ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตรดิตถ์ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ มีค่าความแปรปรวนรวมคิดเป็นร้อยละ 69.496 จาก การวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบจำนวน 86 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 1 ทักษะคติ และความสนใจด้านอาชีพ องค์ประกอบที่ 2 ด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 3 การ ประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 4 ด้านครอบครัวและบุคคลที่เกี่ยวข้อง 1 องค์ประกอบที่ 5 หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 6 การลงมือปฏิบัติ โดยองค์ประกอบที่ทัศนคติและความสนใจ ด้านอาชีพมีร้อยละความแปรปรวนที่มากที่สุดเท่ากับ 13.319 แสดงว่าส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา ต่อสายอาชีพมากที่สุด

จุฑารัตน์ สุขน้อย (2563) ศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าศาลา ประสิทธิ์ศึกษา 2) เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลาย โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าศาลา ประสิทธิ์ศึกษา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเพศ ระดับชั้นการศึกษา ความต้องการศึกษาต่อต่างกัน ทำให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่างกัน นอกจากนี้ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถานศึกษา ด้านเหตุผลส่วนตัว มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิชาญ หงส์บิน (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณีวิทยพัฒน์ชย การ มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี 2) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี และ 3) เพื่อ ศึกษาถึงพฤติกรรมด้านส่วนตัวของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี (ปวช.) จำนวน 59 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านข้อมูลปัจจัย ที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัย เทคโนโลยีอรรณีวิทยพัฒน์ชยการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก โดยด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย และด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้าน สภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ และด้านเหตุผลส่วนตัว

ยุพา ไทยพิทักษ์ (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษา เอกชน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาสนบริหารธุรกิจ หนองจอก กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพทั่วไปของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ

ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาเอกชน เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้าน และเพื่อ ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างเพศที่แตกต่างและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษา เอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เข้ามาศึกษาต่อ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เมื่อ ปีการศึกษา 2558 และ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 336 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 185 คน ผลการศึกษาปรากฏดังนี้ 1.จาก การศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักเรียน พบว่า เป็นเพศหญิงมากที่สุด ช่วงอายุที่มากที่สุดคือ 15-17 ปี คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบ ม.3 ที่มากที่สุดคือ 2.01-3.00 ส่วนใหญ่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้าง ผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือนมากที่สุดอยู่ที่ 10,001-20,000 บาท อาศัยอยู่กับพ่อแม่ และการศึกษา สูงสุดของผู้ปกครองคือ ม.3 2.จากการประเมินระดับผลต่อการตัดสินใจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจศึกษาต่อ อาชีวศึกษาเอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสน บริหารธุรกิจ หนองจอก กรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยคือ 3.92 เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า ด้านการ ตัดสินใจของผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ค่าเฉลี่ยคือ 4.15 แสดง ว่าให้เห็นว่า นักเรียนมี ความตั้งใจในการศึกษาต่อเพื่อไปประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษาในระดับ ปวช. ซึ่งเป็นการวาง อนาคตไว้ล่วงหน้าในการเข้าสู่ตลาดแรงงานก่อนจบปริญญาตรี ส่วนปัจจัยด้าน อื่นๆ รองลงมาได้แก่ ด้านการเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ ค่าเฉลี่ยคือ 3.98, ด้านชื่อเสียงของ วิทยาลัยฯ ค่าเฉลี่ยคือ 3.88, ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านทัศนคติของผู้เรียน ค่าเฉลี่ยคือ 3.86 ตามลำดับ และปัจจัยที่นักเรียน ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ด้านการสนับสนุนของผู้ปกครอง ค่าเฉลี่ย คือ 3.82

นวรรตน์ ศึกษากิจ (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความ คิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา มี จุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม ของโรงเรียนอาชีวศึกษาต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาชีวศึกษา 2) เปรียบเทียบความ คิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรสาขาพาณิชย กรรมในโรงเรียนอาชีวศึกษา ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน โดยประชากร คือ นักเรียนในโรงเรียน อาชีวศึกษาเขตกรุงเทพ และภาคตะวันออกจำนวน 40,478 คน จาก 162 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาพาณิชยกรรม ทั้งสิ้น จำนวน 380 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของ โรงเรียนอาชีวศึกษาต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับคือ ด้านลักษณะบุคคล ด้านครอบครัวและเพื่อน และด้านการจัดการศึกษา เมื่อ เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกันต่อปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในภาพรวม พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่ต่างกันมีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมที่แตกต่างกันมีผลต่อปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล และปัจจัยด้านครอบครัวและเพื่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.4.2 ด้านหลักสูตรและการเลือกสาขา

อิทธิพล อเนกธนทรัพย์ (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม 2) ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ อยู่ในระดับปานกลาง 2) แรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา คหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน 3) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สาขาวิชาที่ศึกษา และระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรม ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความรู้ด้านประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชา คหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จำแนกตามด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านความภาคภูมิใจในสาขาวิชาชีพที่เรียน ด้านความสัมพันธ์ต่อครูผู้สอน ด้านความสัมพันธ์ต่อเพื่อน และด้านสภาพแวดล้อมห้องเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลธิชา ศิริประยงค์ (2565) ศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน 2) การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียน และ 3) เปรียบเทียบระดับความสำคัญของการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64.24 ที่เลือกเรียนแผนวิทย์-คณิต ร้อยละ 25.32 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 47.46 ที่มีความถนัดและความชอบด้านเบเกอรี่ ร้อยละ 30.38 โดยมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ 95.89 ซึ่งได้รับรู้ข่าวสาร

การศึกษาต่อผ่านช่องทาง Facebook และการแนะแนวศึกษาต่อของสถาบันการศึกษา ร้อยละ 23.73 และผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 - 25,000 บาท ร้อยละ 29.43 2) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ความสำคัญต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ จังหวัดสุพรรณบุรีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านสรุปได้ว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร รองลงมาคือ ด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และน้อยที่สุด คือ ด้านค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร และ 3) แผนการเรียน เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ความถนัดและความชอบเป็นพิเศษ และช่องทางการรับรู้ ข่าวสารการศึกษาต่อของนักเรียนแตกต่างกันมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน ยกเว้นเพศ ภูมิภาค และรายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนแตกต่างกันมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อดิศักดิ์ อะมุดตะคุ (2565) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 2) ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 3) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนกับการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา และ 5) เปรียบเทียบระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำแนกตามปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา จำนวน 107 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์การทดสอบค่าไคสแควร์ และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายประมาณ 3.01 - 3.50 ทั้งนี้ นักเรียนมีวุฒิศึกษาเดิมเป็นระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส. 2) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 2) ผู้ปกครองของนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างโดยมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ซึ่งมีรายได้ประมาณ 10,001 - 15,000 บาท ทั้งนี้ นักเรียนตัดสินใจเรียนด้วยตนเอง 3) นักเรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาโดยรวม อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านผู้สอน รองลงมาคือ ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านกิจกรรมการพัฒนานักเรียน และน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก 4) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียน มีความสัมพันธ์กับการ

ตัดสินใจ เลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา เสาวภาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 5) อาชีพของผู้ปกครองที่ต่างกัน ให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภาแตกต่างกัน นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พชรพงษ์ โพธิ์น้อย (2564) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 2) ศึกษาความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) ข้อมูลทั่วไปของของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 16-18 ปี โดยมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ซึ่งกำลังเรียนในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และนักเรียนมีรายรับต่อเดือนประมาณ 501-1,000 บาท 2) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ทั้ง 7 ด้าน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า เพศ และอายุ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธนวรรณ สอ้าง (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)) ศึกษาการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี และ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัย พบว่า 1) ผู้เรียนให้ความสำคัญต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านหลักสูตร ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย และด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ กับการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า เพศ อายุเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 412 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช, 2567)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 200 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) จำแนกตามแผนกวิชา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้สูตรของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน สถิรพร เชาวนชัย, 2561) สรุปดังตารางที่ 3.1

$$n = \frac{\chi^2 Np(1-p)}{e^2(N-1) + \chi^2 p(1-p)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2_{.05, 1} = 3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

แผนกวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
เทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย	33	16
อาหารและโภชนาการ	296	144
คหกรรม	83	40
รวม	412	200

ที่มา: วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช (2567)

จากสูตร

$$n = \frac{\chi^2 Np(1-p)}{e^2(N-1) + \chi^2 p(1-p)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2_{0.05,1} = 3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

$$\begin{aligned} \text{กรณี } N = 412; n &= \frac{(3.841)(412)(0.5)(1-0.5)}{(0.05)^2(412-1) + (3.841)(0.5)(1-0.5)} \\ &= \frac{(3.841)(412)(0.5)(0.5)}{(0.0025)(411) + (3.841)(0.5)(0.5)} \\ &= \frac{395.623}{1.0275 + 0.96025} \\ &= \frac{395.623}{1.98775} \\ &= 199.0305622 \text{ (ประมาณ 200 คน)} \end{aligned}$$

วิธีการคิดสัดส่วน

$$N = 33; n = \frac{200}{412} \times 33 = 16.01941748 \text{ (ประมาณ 16 คน)}$$

$$N = 296; n = \frac{200}{412} \times 296 = 143.6893204 \text{ (ประมาณ 144 คน)}$$

$$N = 83; n = \frac{200}{412} \times 83 = 40.29126214 \text{ (ประมาณ 40 คน)}$$

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) กำหนดเกณฑ์คะแนนดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีความสำคัญมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีความสำคัญมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีความสำคัญปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีความสำคัญน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีความสำคัญน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

3.2.2 การสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือมีขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และความเหมาะสมของข้อคำถามในขั้นต้น ตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุง และแก้ไขในข้อคำถามของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ดังนี้

- + 1 หมายถึง ข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์

นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of item objective congruence) อยู่ในช่วง 0.60 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพของเครื่องมือ

5) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างย่อย ซึ่งเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .911 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพของเครื่องมือคือค่าไม่ต่ำกว่า .70

6) นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษานครศรีธรรมราช ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 นำหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครขอความร่วมมือผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

3.3.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจการเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษานครศรีธรรมราช

3.3.3 แจกแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยศึกษานครศรีธรรมราช ให้กับครูผู้สอนประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชนำไปให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และนัดวันเวลาในการเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดการแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้ (ศุภมาส อังศุโชติ และชูชาติ พวงสมจิตร, 2557 น.21)

4.50 – 5.00 หมายถึง นักเรียนมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึง นักเรียนมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง นักเรียนมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง นักเรียนมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง นักเรียนมีระดับการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) แผนกวิชาที่เลือกศึกษา และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิเคราะห์โดยใช้ค่าไคสแควร์ (Chi – Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 4 ตอนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

4.2 ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

4.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

4.4 การอภิปรายผล

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) สาขาวิชาที่เลือกศึกษาต่อ และรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน สรุปดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	43	21.50
หญิง	157	78.50
รวม	200	100.00
2. อายุ		
12 – 15 ปี	20	10.00
16 – 18 ปี	163	81.50
19 – 20 ปี	17	8.50
21 – 25 ปี	-	-
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)		
1.50 – 2.00	7	3.50
2.01 – 2.50	32	16.00
2.51 – 3.00	17	8.50
3.01 – 3.50	38	19.00
3.51 ขึ้นไป	106	53.00
รวม	200	100.00
4. แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ		
คหกรรม	40	20.00
อาหารและโภชนาการ	144	72.00
เทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย	16	8.00
รวม	200	100.00
5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
ไม่เกิน 5,000 บาท	-	-
5,001 – 10,000 บาท	12	6.00
10,001 – 15,000 บาท	43	21.50
15,001 – 20,000 บาท	88	44.00
มากกว่า 20,000 บาท	57	28.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 200 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 78.50 และเพศชาย ร้อยละ 21.50 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 16 – 18 ปี ร้อยละ 81.50 รองลงมาคือ มีอายุระหว่าง 12 – 15 ปี ร้อยละ 10.00 และมีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ร้อยละ 8.50 ตามลำดับ สำหรับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) นักเรียนส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป ร้อยละ 53.00 รองลงมาคือมีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 ร้อยละ 19.00 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 ร้อยละ 16.00 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 ร้อยละ 8.50 และมีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.50 – 2.00 ร้อยละ 3.50 ตามลำดับ นักเรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ร้อยละ 72.00 รองลงมาคือ แผนกวิชาคหกรรม ร้อยละ 20.00 และแผนกวิชาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย ร้อยละ 8.00 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ส่วนใหญ่ คือ มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 44.00 รองลงมา คือ มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 28.50 มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 6.00 และมีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 21.50 ตามลำดับ

4.2 ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปลังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	ระดับความสำคัญ		
	M	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	4.41	0.35	มาก
2. ด้านการประกอบอาชีพ	4.42	0.40	มาก
3. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	4.38	0.43	มาก
4. ด้านครูผู้สอน	4.52	0.34	มากที่สุด
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	4.50	0.35	มากที่สุด
6. ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	4.44	0.38	มาก
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.49	0.37	มาก
ภาพรวม	4.45	0.15	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.45$, $S.D. = 0.15$) เมื่อพิจารณารายด้าน สรุปลังได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ($M = 4.52$, $S.D. = 0.34$) และด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ($M = 4.50$, $S.D. = 0.35$) และระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($M = 4.49$, $S.D. = 0.37$) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ($M = 4.44$, $S.D. = 0.38$) ด้านการประกอบอาชีพ ($M = 4.42$, $S.D. = 0.40$) ด้านหลักสูตร ($M = 4.41$, $S.D. = 0.35$) และด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ($M = 4.38$, $S.D. = 0.43$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัย	4.22	0.91	มาก
2. หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน	4.48	0.76	มาก
3. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.39	0.79	มาก
4. หลักสูตรที่เปิดสอนส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติและสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ	4.38	0.82	มาก
5. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.46	0.78	มาก
6. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมีค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าเทอมไม่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น	4.51	0.75	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.41	0.35	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.41$, $S.D. = 0.35$) เมื่อพิจารณารายข้อ สรุปได้ว่า นักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด คือ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมีค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าเทอมไม่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น ($M = 4.51$, $S.D. = 0.75$) และระดับมาก 5 ข้อ ได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน ($M = 4.48$, $S.D. = 0.76$) หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($M = 4.46$, $S.D. = 0.78$) หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($M = 4.39$, $S.D. = 0.79$) หลักสูตรที่เปิดสอนส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติและสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ ($M = 4.38$, $S.D. = 0.82$) และ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัย ($M = 4.22$, $S.D. = 0.91$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านการประกอบอาชีพ

ด้านการประกอบอาชีพ	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	4.26	0.85	มาก
2. เป็นวิชาชีพที่สามารถทำงานในหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนได้	4.36	0.82	มาก
3. เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง	4.40	0.79	มาก
4. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	4.54	0.76	มากที่สุด
5. เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	4.55	0.72	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.42	0.40	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.42$, $S.D. = 0.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด 2 ข้อ ได้แก่ เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ($M = 4.55$, $S.D. = 0.72$) และหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ($M = 4.54$, $S.D. = 0.76$) และระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง ($M = 4.40$, $S.D. = 0.79$) เป็นวิชาชีพที่สามารถทำงานในหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนได้ ($M = 4.36$, $S.D. = 0.82$) และเป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม ($M = 4.26$, $S.D. = 0.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย

ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือ	4.37	0.78	มาก
2. เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการบูรณาการองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนหรือท้องถิ่น	4.42	0.75	มาก
3. เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน	4.47	0.75	มาก
4. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	4.26	0.87	มาก
5. เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาที่จบออกไปแล้วมีงานทำ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	4.37	0.82	มาก
สรุปภาพรวม	4.38	0.43	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.38$, $S.D. = 0.43$) เมื่อพิจารณารายข้อสรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากทุกข้อ ได้แก่ เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน ($M = 4.47$, $S.D. = 0.75$) เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการบูรณาการองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนหรือท้องถิ่น ($M = 4.42$, $S.D. = 0.75$) เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือ ($M = 4.37$, $S.D. = 0.78$) เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาที่จบออกไปแล้วมีงานทำ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ($M = 4.37$, $S.D. = 0.82$) และเป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ ($M = 4.26$, $S.D. = 0.87$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านครูผู้สอน

ด้านครูผู้สอน	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและมีผลงานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ	4.47	0.73	มาก
2. ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีเทคนิค วิธีการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาแก่นักเรียน	4.56	0.69	มากที่สุด
3. ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน	4.60	0.67	มากที่สุด
4. ผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน	4.44	0.77	มาก
5. ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำรา คู่มือประกอบการสอน และสื่อการสอนที่มีคุณภาพ	4.52	0.75	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.52	0.34	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.52$, $S.D. = 0.34$) เมื่อพิจารณารายข้อ สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน ($M = 4.60$, $S.D. = 0.67$) ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีเทคนิค วิธีการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาแก่นักเรียน ($M = 4.56$, $S.D. = 0.69$) ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำรา คู่มือประกอบการสอน และสื่อการสอนที่มีคุณภาพ ($M = 4.52$, $S.D. = 0.75$) ตามลำดับ และระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและมีผลงานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ ($M = 4.47$, $S.D. = 0.73$) และผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน ($M = 4.44$, $S.D. = 0.77$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย

ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน	4.52	0.74	มากที่สุด
2. สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน	4.46	0.74	มาก
3. สถานศึกษามีอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	4.56	0.68	มากที่สุด
4. สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน มีห้องเรียนปฏิบัติครอบคลุมทุกรายวิชาฝึกปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม	4.50	0.73	มากที่สุด
5. สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา เช่น ระบบการเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้องวงจรปิด	4.45	0.78	มาก
สรุปภาพรวม	4.50	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.50$, $S.D. = 0.35$) เมื่อพิจารณารายชื่อ สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด 3 ข้อ ได้แก่ สถานศึกษามีอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ($M = 4.56$, $S.D. = 0.68$) รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน ($M = 4.52$, $S.D. = 0.74$) สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน มีห้องเรียนปฏิบัติครอบคลุมทุกรายวิชาฝึกปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม ($M = 4.50$, $S.D. = 0.73$) ตามลำดับ และระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน ($M = 4.46$, $S.D. = 0.74$) และสถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา เช่น ระบบการเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้องวงจรปิด ($M = 4.45$, $S.D. = 0.78$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน

ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	4.46	0.78	มาก
2. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ	4.38	0.82	มาก
3. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ	4.45	0.76	มาก
4. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	4.50	0.75	มากที่สุด
5. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ช่วยให้นักเรียนความตื่นตัว กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ที่อยู่ตลอดเวลา	4.43	0.78	มาก
สรุปภาพรวม	4.44	0.38	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.44$, $S.D. = 0.38$) เมื่อพิจารณารายข้อ สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด คือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้นักเรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง ($M = 4.50$, $S.D. = 0.75$) และระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ ($M = 4.46$, $S.D. = 0.78$) มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ($M = 4.45$, $S.D. = 0.76$) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ช่วยให้นักเรียนความตื่นตัว กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ที่อยู่ตลอดเวลา ($M = 4.43$, $S.D. = 0.78$) และมีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ ($M = 4.38$, $S.D. = 0.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับระดับความสำคัญในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ระดับความสำคัญ		ระดับ
	M	S.D.	
1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพนักเรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	4.51	0.76	มากที่สุด
2. มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	4.47	0.77	มาก
3. มีการสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับนักเรียน	4.60	0.67	มากที่สุด
4. มีการสนับสนุนให้นักเรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพ	4.38	0.79	มาก
5. มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	4.50	0.75	มากที่สุด
สรุปภาพรวม	4.49	0.37	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 4.49$, $S.D. = 0.37$) เมื่อพิจารณารายข้อ สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญระดับมากที่สุด ได้แก่ มีการสนับสนุนและส่งเสริมนักเรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับนักเรียน ($M = 4.60$, $S.D. = 0.67$) กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพนักเรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม ($M = 4.51$, $S.D. = 0.76$) มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ($M = 4.50$, $S.D. = 0.75$) ตามลำดับ และระดับมาก ได้แก่ มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของนักเรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม ($M = 4.47$, $S.D. = 0.77$) มี

การสนับสนุนให้นักเรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพ ($M = 4.38$, $S.D. = 0.79$)

4.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

4.3.1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปดังตารางที่ 4.10 – 4.16

ตารางที่ 4.10 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช							χ^2	p - value
เพศ	นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)		
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (9.50)	24 (12.00)	43 (21.50)	13.493	.197
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	79 (39.50)	77 (38.50)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	98 (49.00)	101 (50.50)	200 (100.00)		

จากตารางที่ 4.10 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.11 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช							χ^2	p - value
เพศ	นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)		
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	18 (9.00)	24 (12.00)	43 (21.50)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	86 (43.00)	65 (32.50)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	7.930 .541	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.12 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เพศ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	23 (11.50)	19 (9.50)	43 (21.50)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	81 (40.50)	70 (32.50)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	7.560	.672

จากตารางที่ 4.12 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.13 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เพศ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.50)	31 (15.50)	43 (21.50)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	68 (34.00)	88 (44.00)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	85 (42.50)	119 (59.50)	200 (100.00)	7.805	.453

จากตารางที่ 4.13 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.14 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เพศ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.50)	26 (15.50)	43 (21.50)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	68 (34.00)	86 (44.00)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	85 (42.50)	112 (59.50)	200 (100.00)	2.547	.960

จากตารางที่ 4.14 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.15 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เพศ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	22 (11.00)	20 (10.00)	43 (21.50)		
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	73 (36.50)	81 (40.50)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	95 (47.50)	121 (50.50)	200 (100.00)	16.192	.063

จากตารางที่ 4.15 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.16 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เพศ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
	ชาย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	16 (8.00)			
หญิง	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	77 (38.50)	79 (39.50)	157 (78.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	93 (46.50)	105 (52.50)	200 (100.00)	8.246	.510

จากตารางที่ 4.16 พบว่า เพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.17 – 4.23

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (7.00)	6 (3.00)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	113 (56.50)	49 (24.50)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.50)	8 (4.00)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	136 (68.00)	63 (31.50)	200 (100.00)	17.387	.628

จากตารางที่ 4.17 พบว่า อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.18 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (7.00)	6 (3.00)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	82 (41.00)	77 (38.50)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	10 (5.00)	6 (3.00)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.50)	106 (53.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	17.148	.513

จากตารางที่ 4.18 อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (6.50)	7 (3.50)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	80 (40.00)	76 (38.00)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (5.50)	6 (3.00)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	14.349	.812

จากตารางที่ 4.19 อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.20 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภท วิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.50)	11 (5.50)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	64 (32.00)	97 (48.50)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	11 (5.50)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	79 (39.50)	119 (59.50)	200 (100.00)	15.197	.510

จากตารางที่ 4.20 อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	8 (4.00)	12 (6.00)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	73 (36.50)	87 (43.50)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	13 (6.50)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	85 (42.50)	112 (56.00)	200 (100.00)	11.755	.761

จากตารางที่ 4.21 อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.22 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (7.00)	6 (3.00)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	113 (56.50)	49 (24.50)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.50)	8 (4.00)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	136 (68.00)	63 (31.50)	200 (100.00)	29.299*	.045

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

อายุ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช					รวมจำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	นครศรีธรรมราช							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
12 – 15 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	9 (4.50)	10 (5.00)	20 (10.00)		
16 – 18 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	73 (36.50)	89 (34.50)	163 (81.50)		
19 – 20 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (5.50)	6 (3.00)	17 (8.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	93 (46.50)	105 (52.50)	200 (100.00)	21.716	.245

จากตารางที่ 4.23 อายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.24 – 4.30

ตารางที่ 4.24 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					χ^2	p - value	
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)			จำนวน (ร้อยละ)
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.50)	2 (1.00)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.50)	15 (7.50)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	14 (7.00)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	22 (11.00)	16 (8.00)	38 (19.00)		
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	51 (25.50)	54 (27.00)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	98 (49.00)	101 (50.50)	200 (100.00)	36.440 .631	

จากตารางที่ 4.24 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.25 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	นครศรีธรรมราช							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	5 (2.50)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.50)	15 (7.50)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	10 (5.00)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	22 (11.00)	12 (6.00)	38 (19.00)		
3.51 – ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	56 (28.00)	47 (27.00)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	42.175	.221

จากตารางที่ 4.25 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.26 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	นครศรีธรรมราช							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	4 (2.00)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	16 (8.00)	15 (7.50)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	13 (6.50)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	27 (13.50)	8 (4.00)	38 (19.00)		
3.51 – ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	54 (27.00)	49 (24.50)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	39.245	.504

จากตารางที่ 4.26 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.27 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวมจำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุดจำนวน (ร้อยละ)	น้อยจำนวน (ร้อยละ)	ปานกลางจำนวน (ร้อยละ)	มากจำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุดจำนวน (ร้อยละ)			
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	3 (1.50)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	9 (4.50)	22 (11.00)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	10 (5.00)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	18 (9.00)	19 (9.50)	38 (19.00)		
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.50)	41 (20.50)	65 (32.50)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	79 (39.50)	119 (59.50)	200 (100.00)	40.485	.144

จากตารางที่ 4.27 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.28 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	1 (0.50)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	11 (5.50)	20 (10.00)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	10 (5.00)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (8.50)	21 (10.50)	38 (19.00)		
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	44 (22.00)	60 (30.00)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	85 (42.50)	112 (56.00)	200 (100.00)	29.828	.577

จากตารางที่ 4.28 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.29 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	6 (3.00)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (9.50)	13 (6.50)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	7 (3.50)	9 (4.50)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	13 (6.50)	23 (11.50)	38 (19.00)		
3.51 ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	55 (27.50)	50 (25.00)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	95 (47.50)	101 (50.50)	200 (100.00)	38.556	.355

จากตารางที่ 4.29 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.30 ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวมจำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุดจำนวน (ร้อยละ)	น้อยจำนวน (ร้อยละ)	ปานกลางจำนวน (ร้อยละ)	มากจำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุดจำนวน (ร้อยละ)			
1.50 – 2.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	4 (2.00)	7 (3.50)		
2.01 – 2.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (9.50)	13 (6.50)	32 (16.00)		
2.51 – 3.00	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	10 (5.00)	17 (8.50)		
3.01 – 3.50	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (6.50)	25 (12.50)	38 (19.00)		
3.51 – ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	51 (25.50)	53 (26.50)	106 (53.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	93 (46.50)	105 (52.50)	200 (100.00)	35.420	.496

จากตารางที่ 4.30 เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.31 – 4.37

ตารางที่ 4.31 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวมจำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุดจำนวน (ร้อยละ)	น้อยจำนวน (ร้อยละ)	ปานกลางจำนวน (ร้อยละ)	มากจำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุดจำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	18 (9.00)	22 (11.00)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	70 (35.00)	73 (36.50)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (5.00)	6 (3.00)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	98 (49.00)	101 (50.50)	200 (100.00)	24.487	.222

จากตารางที่ 4.31 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษา (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.32 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (8.00)	24 (12.00)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	76 (38.00)	61 (30.50)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (6.00)	4 (2.00)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	36.075*	.007

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.32 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	20 (10.00)	24 (12.00)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	111 (55.50)	57 (28.50)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (5.00)	8 (4.00)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	141 (70.50)	89 (44.50)	200 (100.00)	20.626	.419

จากตารางที่ 4.33 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.34 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (9.50)	21 (11.50)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	51 (25.50)	91 (45.50)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.50)	7 (3.50)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	79 (39.50)	119 (59.50)	200 (100.00)	18.730	.283

จากตารางที่ 4.34 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.35 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวมจำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุดจำนวน (ร้อยละ)	น้อยจำนวน (ร้อยละ)	ปานกลางจำนวน (ร้อยละ)	มากจำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุดจำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	19 (9.50)	21 (10.50)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	60 (30.00)	81 (40.50)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	10 (5.00)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	85 (42.50)	112 (56.00)	200 (100.00)	16.140	.443

จากตารางที่ 4.35 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.36 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	23 (11.50)	16 (8.00)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	62 (31.00)	79 (39.50)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (5.00)	6 (3.00)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	95 (47.50)	101 (55.50)	200 (100.00)	20.061	.329

จากตารางที่ 4.36 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.37 ความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวมจำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุดจำนวน (ร้อยละ)	น้อยจำนวน (ร้อยละ)	ปานกลางจำนวน (ร้อยละ)	มากจำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุดจำนวน (ร้อยละ)			
คหกรรม	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	20 (10.00)	20 (10.00)	40 (20.00)		
เทคโนโลยี แฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	62 (31.00)	80 (40.00)	144 (72.00)		
อาหารและ โภชนาการ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (5.50)	5 (2.50)	16 (8.00)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	93 (46.50)	105 (52.50)	200 (100.00)	21.337	.263

จากตารางที่ 4.37 แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3.5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square ปรากฏดังตารางที่ 4.38 – 4.44

ตารางที่ 4.38 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	นอร์มัลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช							
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	5 (2.50)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	25 (12.50)	18 (9.00)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	37 (18.50)	51 (25.50)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.00)	29 (14.50)	27 (13.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	98 (49.00)	101 (50.50)	200 (100.00)	22.203	.847

จากตารางที่ 4.38 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านหลักสูตร) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.50)	7 (3.50)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	24 (12.00)	17 (8.50)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	44 (22.00)	42 (22.00)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	31 (15.50)	23 (11.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	19.487	.852

จากตารางที่ 4.39 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านการประกอบอาชีพ) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.40 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	8 (4.00)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	24 (12.00)	18 (9.00)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	49 (24.50)	36 (18.00)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (1.50)	27 (13.50)	27 (13.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	7 (3.50)	104 (52.00)	89 (44.50)	200 (100.00)	45.487*	.035

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 4.40 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)		
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	5 (2.50)	7 (3.50)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	18 (9.00)	25 (12.50)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	31 (18.50)	56 (28.00)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	25 (12.50)	31 (15.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	79 (39.50)	119 (59.50)	200 (100.00)	22.500	.549

จากตารางที่ 4.41 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านครูผู้สอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.42 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	7 (3.50)	4 (2.00)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	22 (11.00)	20 (10.00)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	33 (16.50)	55 (27.50)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	23 (11.50)	33 (16.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (.50)	85 (42.50)	112 (55.50)	200 (100.00)	22.203	.247

จากตารางที่ 4.42 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.43 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช						χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)		
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (4.50)	3 (1.50)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	23 (11.50)	20 (10.00)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	39 (19.50)	45 (22.50)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (12.00)	33 (16.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.00)	95 (47.50)	101 (50.50)	200 (100.00)	30.294	.301

จากตารางที่ 4.43 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน) ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.44 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน	การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช					รวม จำนวน (ร้อยละ)	χ^2	p - value
	น้อยที่สุด จำนวน (ร้อยละ)	น้อย จำนวน (ร้อยละ)	ปานกลาง จำนวน (ร้อยละ)	มาก จำนวน (ร้อยละ)	มากที่สุด จำนวน (ร้อยละ)			
5,001 – 10,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	6 (3.00)	6 (3.00)	12 (3.00)		
10,001 – 15,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (11.50)	30 (15.00)	43 (21.50)		
15,001 – 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	47 (23.50)	40 (20.00)	88 (44.00)		
มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.50)	27 (13.50)	29 (14.50)	57 (28.50)		
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (1.00)	93 (46.50)	105 (52.50)	200 (100.00)	30.618	.287

จากตารางที่ 4.44 รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ (ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

4.4.1 ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 7 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจุฑารัตน์ สุขน้อย (2563) ที่ระบุว่า การตัดสินใจเลือกเรียน ได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัย โดยมีวิเคราะห์ทางเลือกหลายๆ ทางเลือก โดยการศึกษาข้อมูล และหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สามารถตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีเพียงทางเลือกเดียวได้ ซึ่งทางเลือกนั้นสามารถตอบสนองความต้องการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของกิตติวินท์ สำเภาทอง (2567) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม และผลการศึกษาของวิชาญ หงส์บิน (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา พบว่า ผลการศึกษาระดับการเลือกสถานศึกษาเข้าศึกษาต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

4.4.1.1 ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนให้ความสำคัญกับความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของครูผู้สอน อาจเนื่องมาจากความเชื่อมั่นว่าครูที่มีความชำนาญจะสามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน สะท้อนให้เห็นว่าความชำนาญในวิชาชีพของครูผู้สอนเป็นปัจจัยที่นักเรียนให้ความสำคัญสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Darling-Hammond (2000) ที่ระบุว่าคุณภาพของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะปฏิบัติ สอดคล้องกับงานวิจัยของนวรรตน์ ศึกษากิจ (2561) ที่พบว่าปัจจัยด้านครูผู้สอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา เช่นเดียวกับการศึกษาของอดิศักดิ์ อะมตะคุ (2565) ศึกษาการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรมของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านผู้สอน จากข้อมูลดังกล่าว สรุปได้ว่าความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนระดับ ปวช.

4.4.1.2 ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ สถานศึกษามีอาคารและ

สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้ อาจเนื่องมาจากความเชื่อมั่นว่าการมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครันและทันสมัยจะส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ Harold (1964) ที่ระบุว่า สภาพแวดล้อม ระบบการศึกษา ระบบการปกครอง และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ทักษะ และความสนใจของตัวเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของวิชาญ หงส์บิน (2561) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ พบว่า ด้านข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับมาก

4.4.1.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ อาจเนื่องมาจากความเชื่อมั่นว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ และการฝึกปฏิบัติ จะช่วยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวคิดของ Kolb (1984) ได้กล่าวถึง Experiential Learning Theory หรือ ทฤษฎีการเรียนรู้จากประสบการณ์ สนับสนุนว่าการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต้องเกิดจากประสบการณ์ตรง โดยผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง การแข่งขันทักษะวิชาชีพจึงเป็นตัวอย่างของการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณา จันทรเพช (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาพิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล พบว่า ด้านสิ่งแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวก มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก

4.4.1.4 ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ มีสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่าง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การมีสื่อที่ครบครัน ทันสมัย และเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของวาสนา ชมหา (2542) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สนับสนุนการสอน ไว้ว่า สามารถช่วยให้คุณภาพการเรียนรู้ดีขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็ว ผู้เรียนมีความสนใจและมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรพงษ์ โพธิ์น้อย (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ

ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการวิจัยของอรรถัย มณีวรรณ (2561) ที่ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า สิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในสถานศึกษามีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาของนักเรียน

4.4.1.5 ด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการมีอาชีพที่มั่นคง ได้รับการยอมรับ และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานเป็นสิ่งที่ผู้เรียนให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ สอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Hoppock's Composite theory (1967) กล่าวถึงความต้องการของบุคคลและความสัมพันธ์ของข้อสนเทศเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งแวดล้อมว่าน่าจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกอาชีพและพัฒนาอาชีพ และกล่าวว่าหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพไว้ ดังนั้นในการเลือกศึกษาต่อ ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพจึงมีความสำคัญต่อนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวรรณ สอ้าง (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า ปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก

4.4.1.6 ด้านหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมีค่าใช้จ่าย นอกเหนือจากค่าเทอมไม่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านหลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเฉพาะหลักสูตรที่มีค่าใช้จ่ายเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และช่วยพัฒนาทักษะปฏิบัติของผู้เรียน สถานศึกษาจึงควรพัฒนาหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น ทันสมัย และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อดึงดูดนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพที่มีอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของHilda Taba (1962) ที่กล่าวถึงความสำคัญกับการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและผู้เรียน โดยเน้นว่าหลักสูตรควรถูกพัฒนาโดยอาศัยข้อมูลจากผู้สอนและผู้เรียนโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่านักเรียนให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้จริงและตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของกิตติวินท์ สำเภาทอง (2567) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่า ด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก

4.4.1.7 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการที่วิทยาลัยเปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาที่ตรงกับความสนใจและมีโอกาสในการพัฒนาอาชีพในอนาคต. การเปิดสอนหลายสาขาช่วยให้วิทยาลัยสามารถดึงดูดนักเรียนจากหลายกลุ่มเป้าหมายและตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Robbins

(1990) ที่ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลมีความรู้สึกคิดต่อสถาบัน องค์การ ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้น ๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง เขาเอง เช่น ได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือได้ยินได้ฟังมาจากคำบอกเล่าของผู้อื่น หรือจากกิตติศัพท์เล่าลือมาต่าง ๆ นานา เป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนวรรณ สอ้าง (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี พบว่า ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก

4.4.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลได้ ดังนี้

4.4.2.1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า เพศของผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอิทธิพลของบทบาททางเพศ ค่านิยมทางสังคม ความสนใจและความถนัดที่แตกต่างกันของแต่ละเพศ ลักษณะของหลักสูตร และแรงจูงใจในการเลือกเรียน ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยทางจิตวิทยา และสังคมที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องบทบาททางเพศ (Gender Roles) และแบบแผนทางสังคม (Social Norms) มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะในสาขาคหกรรม ซึ่งเป็นสาขาที่มีความเกี่ยวข้องกับทักษะด้านอาหาร เสื้อผ้า และงานฝีมือ ซึ่งตามค่านิยมดั้งเดิมมักถูกมองว่าเป็นงานที่เหมาะสมกับเพศหญิงมากกว่าเพศชาย (Connell, 2009) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อิทธิพล อเนกนทร์พัย (2560) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.2.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า อายุของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่มี

ความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างด้านวุฒิภาวะ ประสบการณ์ชีวิต แรงจูงใจในการเลือกเรียน และการรับรู้เกี่ยวกับโอกาสในการประกอบอาชีพ โดยนักเรียนที่อายุมากกว่ามักมีแนวโน้มเลือกหลักสูตรที่ตอบโจทย์อาชีพมากกว่า ในขณะที่นักเรียนที่อายุน้อยกว่าอาจได้รับอิทธิพลจากครอบครัว และสังคมในการเลือกเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ของ Kolb's Experiential Learning Theory (1984) นักเรียนที่มีอายุมากกว่ามีแนวโน้มได้รับประสบการณ์มากขึ้น และสามารถประเมินหลักสูตรที่เหมาะสมกับตนเองได้ดีกว่า โดยนักเรียนที่อายุน้อยกว่า อาจตัดสินใจเลือกหลักสูตรจากข้อมูลเบื้องต้นหรือจากคำแนะนำของผู้ปกครอง โดยยังไม่มีประสบการณ์ตรงในการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ ส่วนนักเรียนที่มีอายุมากกว่า อาจเคยผ่านการฝึกงานหรือทำงานพาร์ทไทม์มาก่อน ทำให้สามารถประเมินว่า หลักสูตรใดเหมาะสมกับเส้นทางอาชีพที่ตนต้องการ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของพรพงษ์ โพธิ์น้อย (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี นอกนั้นไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4.2.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อวัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจในการเรียนรู้ การรับรู้ความสามารถของตนเอง และมุมมองต่อโอกาสทางอาชีพ นักเรียนที่มี GPA สูงมักเลือกหลักสูตรที่ทำหายและเปิดโอกาสให้เติบโตในสายอาชีพ ในขณะที่นักเรียนที่มี GPA ต่ำอาจเลือกหลักสูตรที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเองและสามารถสำเร็จการศึกษาได้ง่ายขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Eccles & Wigfield (2002) ที่ระบุว่า นักเรียนมักเลือกหลักสูตรโดยพิจารณาทั้งจาก ความสามารถที่ตนเองรับรู้ และมูลค่าของหลักสูตร ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่มี GPA สูงมักเลือกเรียนในสาขาที่พวกเขา มองว่าเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ในขณะที่นักเรียนที่มี GPA ต่ำอาจมีแนวโน้มเลือกเรียนหลักสูตรที่พวกเขา มองว่าสามารถประสบความสำเร็จได้ง่ายกว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาของชลธิชา ศิริประยงค์ (2565) ศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักเรียนแตกต่างกันมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีแตกต่างกัน

4.4.2.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า แผนกวิชาที่เลือกศึกษา

ต่อของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในประเภทวิชาคหกรรมศึกษา มักเรียนเนื้อหาที่มีความเชื่อมโยงกัน เช่น การประกอบอาหาร งานประดิษฐ์ การจัดดอกไม้ แฟชั่นและสิ่งทอ หรือการโรงแรมและการบริการ ซึ่งมีพื้นฐานของการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน ส่งผลให้แผนกวิชาไม่ได้เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับแนวคิดของวิจิตร ศรีสุพรรณ (2562) ที่ระบุว่า หลักสูตรของสาขาวิชาคหกรรมศึกษาในอาชีวศึกษาถูกออกแบบให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานและมีโครงสร้างที่ครอบคลุมทักษะที่จำเป็น ทำให้ผู้เรียนแต่ละแผนกสามารถปรับตัวเข้าสู่สาขาอื่นได้อย่างไม่ยากลำบาก ส่งผลให้แผนกวิชาที่เลือกเรียนไม่มีผลกระทบมากนักต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ สอดคล้องกับผลการศึกษาของเพชรพงษ์ โพธิ์น้อย (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี พบว่า สาขาวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

4.4.2.5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบัน รัฐบาลไทยมีนโยบายสนับสนุนทางการศึกษา เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ทุนเรียนดี ทุนผู้ด้อยโอกาส และโครงการเรียนฟรี 15 ปี ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถศึกษาต่อได้โดยไม่ต้องพึ่งพารายได้ของผู้ปกครองมากนัก สอดคล้องกับการศึกษาของ UNESCO (2021) ระบุว่า นโยบายการสนับสนุนค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เยาวชนสามารถศึกษาต่อได้ แม้ว่าครอบครัวจะมีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ ดังนั้น รายได้ของผู้ปกครองจึงไม่ใช่ตัวแปรหลักที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ เช่นเดียวกับผลการศึกษาของชลธิชา ศิริประยงค์ (2565) ศึกษาการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี รายได้ของผู้ปกครองเฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนแตกต่างกันมีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลและข้อเสนอแนะ เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปสาระสำคัญของการวิจัยและนำเสนอตามลำดับดังนี้

5.1 สรุปผล

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 78.50 เพศชาย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 16 – 18 ปี จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 81.50 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 12 – 15 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และมีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.51 ขึ้นไป จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 53.00 รองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.00 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.01 – 2.50 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.00 มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.51 – 3.00 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และมีเกรดเฉลี่ยสะสม 1.50 – 2.00 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมา คือ แผนกวิชาคหกรรม จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และแผนกวิชาเทคโนโลยีแพชั่นและเครื่องแต่งกาย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 ส่วนใหญ่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมา คือ มีรายได้มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 มีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 และมีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50

5.1.2 ผลการศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 7 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย 4) ด้านครูผู้สอน 5) ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย 6) ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และ 7) ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

5.1.2.1 ด้านครูผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน รองลงมา ได้แก่ ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีเทคนิควิธีการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียน ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสารตำรา คู่มือประกอบการสอน และสื่อการสอนที่มีคุณภาพ ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและมีผลงานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ และผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน

5.1.2.2 ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ สถานศึกษามีอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ รองลงมา ได้แก่ สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน มีห้องเรียนปฏิบัติครอบคลุมทุกรายวิชาฝึกปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัย และสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน และสถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา เช่น ระบบการเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้องวงจรปิด

5.1.2.3 ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพ

5.1.2.4 ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่าง รองลงมา ได้แก่ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนความตื่นตัว กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา และมีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ

5.1.2.5 ด้านการประกอบอาชีพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และสถานประกอบการ รองลงมา ได้แก่ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง เป็น

วิชาชีพที่สามารถทำงานในหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนได้ และเป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม

5.1.2.6 ด้านหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมีค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าเทอมไม่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น รองลงมา ได้แก่ หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน หลักสูตรที่เปิดสอนส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติและสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ และ หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัย

5.1.2.7 ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน รองลงมา ได้แก่ เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการบูรณาการองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนหรือท้องถิ่น เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือ เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาที่จบออกไปแล้วมีงานทำ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถานประกอบการ และเป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

5.1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลได้ ดังนี้

5.1.3.1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า อายุของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัย

อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.4 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านการประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.5 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ทดสอบโดยใช้สถิติ Pearson Chi-Square พบว่า รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนของผู้เรียน มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำแนกตามด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านหลักสูตร ด้านการประกอบอาชีพ ด้านครูผู้สอน ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

5.2.1.1 การปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เนื่องจากหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ จึงควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย และสอดคล้องกับแนวโน้มของตลาดแรงงาน

5.2.1.2 การแนะแนวทางอาชีพและการศึกษาต่อให้กับนักเรียน ควรมีโครงการแนะแนวอาชีพ ที่ชัดเจนและต่อเนื่อง ตั้งแต่ช่วงมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ นักเรียนมีข้อมูลที่เพียงพอ สำหรับการตัดสินใจศึกษาต่อ

5.2.1.3 การส่งเสริมโอกาสในการประกอบอาชีพหลังเรียนจบ ควรมีความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยและสถานประกอบการในสายอาชีพคหกรรม เพื่อ จัดหาตำแหน่งงานรองรับนักเรียนหลังจบการศึกษา

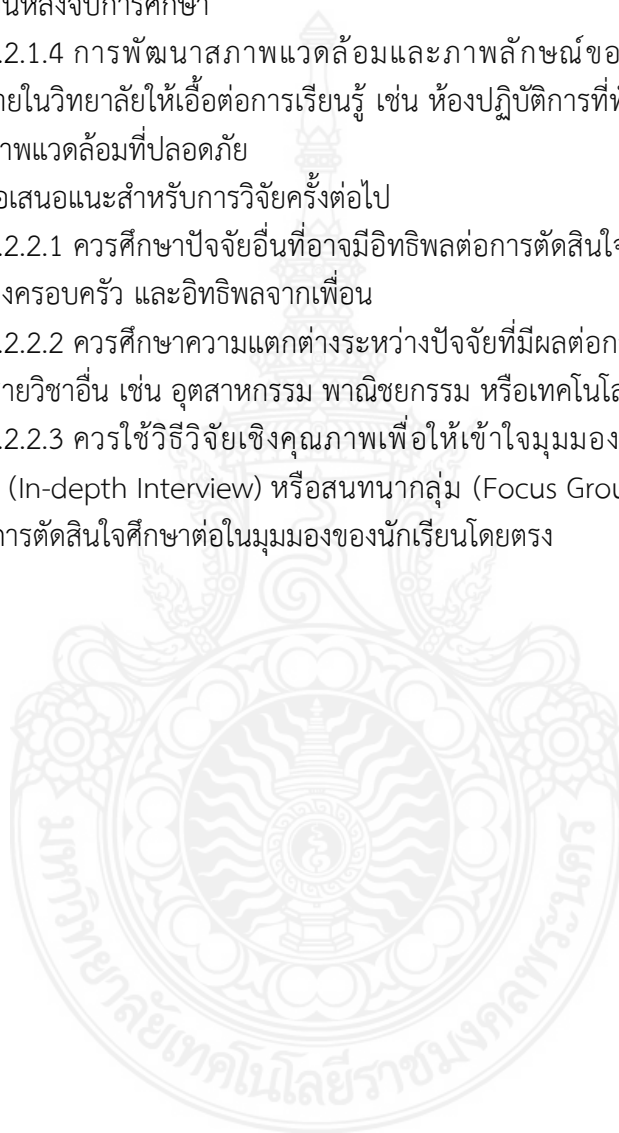
5.2.1.4 การพัฒนาสภาพแวดล้อมและภาพลักษณ์ของวิทยาลัย ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น ห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย อุปกรณ์การเรียนที่ครบครัน และสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.2.2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่อาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ เช่น ค่านิยมทางสังคม บทบาทของครอบครัว และอิทธิพลจากเพื่อน

5.2.2.2 ควรศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสายวิชาคหกรรมกับสายวิชาอื่น เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ

5.2.2.3 ควรใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้เข้าใจมุมมองของนักเรียนมากขึ้น เช่น สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในมุมมองของนักเรียนโดยตรง

เอกสารอ้างอิง

- กิตติภณ กิตยานุรักษ์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ (รายงานวิจัย). คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- กิตติวินท์ สำเภาทอง. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยภาครัฐในสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดนครปฐม. *วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย*, 6(2), 329 – 338.
- กิติมา ปรีดีติติก. (2542). *ทฤษฎีบริหารองค์การ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). ธนะการพิมพ์.
- จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา. (2556). อัตลักษณ์นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ: การศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 5(10), 1-13.
- จิตตินันท์ เตชะคุปต์. (2547). มุมมองภาครัฐต่อบทบาทและปัญหาในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. *วารสารคหเศรษฐศาสตร์*, 47(3), 7-18.
- จุฑารัตน์ สุขน้อย. (2563). *การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา*. (บทความวิจัย).
<https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/vlt15-1/6114993623.pdf>
- เจริญขวัญ ด่านพัฒนานุรักษ์. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุดรดิตถ์. *Journal of Modern Learning Development*, 7(7), 297-308.
- ฉัตรเพชร ชมใจ. (2561). “ปัจจัยในการเลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนโรงเรียนจิตลดา (สายวิชาชีพ).” [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชลธิชา ศิริประยงค์. (2565). *การเลือกศึกษาต่อหลักสูตรสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสุพรรณบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ชูศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2551). *การบริหารงานวิชาการและการนิเทศภายในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ชูศรี มโนการ. (2552). *การวิเคราะห์ตัวประกอบสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2543). *เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย*. โอเดียนสโตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ณัชชา สุวรรณวงศ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี นครราชสีมา (ระบบโควต้า) ประจำปีการศึกษา 2560. (รายงานการวิจัย). สำนักงานส่งเสริมวิชาการงานทะเบียน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2565). การศึกษาบทบาทในการสอนศิลปะของครูปฐมวัยในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2. *Journal of Modern Learning Development*, 7(5), 105–123.
- ตฤติยา ศิลาทอง. (2556). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการพัฒนาวิชาชีพของอาจารย์ คหกรรมศาสตร์ ระดับอุดมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2560). ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0. <http://e-jodil.stou.ac.th>
- ธนวรรณ สอ้าง. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนประเภทวิชาคหกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของผู้เรียน วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและการบริหารการศึกษา ยุคการปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 : ข้าวฟ่าง.
- นนทลี พรธาดาวิทย์. (2551). การพัฒนาภาพลักษณ์คหกรรมศาสตร์ในสังคมไทย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นภสร จันทน์โอ. (2557). การรับรู้บทบาทวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- นวรรตน์ ศึกษากิจ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรมของโรงเรียนอาชีวศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสยาม.
- ธัญชนก แสงสง. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปฐมา อาแว และ นิยาว่าเฮร์ ไพบูลย์. (2562). การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ประภาศรี สิงห์อำไพ. (2542). เทคโนโลยีการศึกษา. โอเดียนสโตร์.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- ปรียาภรณ์ ตั้งคุณานันต์. (2562). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. หจก. มีน ซัพพลาย.
- ปิยะธิดา สีหะวัฒนกุล. (2556). หลักการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เพชรพงษ์ โพร้น้อย. (2566). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา, 36(129), 107-116.
- เพชรวรรณ โพร้น้อย. (2563). แนวทางการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อรองรับนโยบายไทยแลนด์ 4.0. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- มนตรี ศกุนตะประเสริฐ. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองของโรงเรียนเทศบาลวัดใหญ่ (ราชพงษ์) สังกัดเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- มณีรัตน์ นุชชาติ. (2553). ปัจจัยสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมด้านจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ยุพา ไทยพิทักษ์. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาเอกชนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ หนองจอก กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- รติกร นันทวิสิทธิ์. (2551). ความคิดเห็นของนักศึกษาคณะคหกรรมศาสตร์ที่มีต่อพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัตนา ดวงแก้ว. (2561). การบริหารและพัฒนาหลักสูตร. ใน สมจิตร เพื่อนโสภา (บ.ก.), ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารวิชาการและทรัพยากรการศึกษา (น. 2-13). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วราภรณ์ ช่วยประคอง. (2562). การตัดสินใจศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- วรภรณ์ ตั้งคลัง. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ณ สถาบันเดิมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนศรีวัฒนาบริหารธุรกิจ และเทคโนโลยีนานาชาติ. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธนบุรี.
- วาสนา ชมหา. (2542). เทคโนโลยีการศึกษา. อักษรสยามการพิมพ์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). อาร์แอนด์ ปรีนท์ จำกัด.
- วิชาญ หงส์บิน. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ. (รายงานวิจัย). วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ.
- วิเชียร ดีฉาย. (2554). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาเทคนิคการผลิต สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 และภาคเหนือ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช. (2566). แผนปฏิบัติการประจำปี 2566. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช.
- ศศิธร แทนรินทร์. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ปีการศึกษา 2553. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ศักดิ์รินทร์ หงส์รัตนารกิจ. (2557). ปัญหาการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- ศรัณย์รัตน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2566). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพัฒนชยการธนบุรี. [สารนิพนธ์ ปริญญา มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภมาส อังศุโชติ และชูชาติ พ่วงสมจิตร. (2557). การวิจัยการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2544). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- สมศรี เพชรโชติ. (2558). ปัจจัยที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี. 11(3), 168 – 184.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2560. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2557). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- สำนักมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. 2562. *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562*. สำนักมาตรฐานอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. กรุงเทพมหานคร
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2565). *การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคพลิกผัน*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา มุงเมือง. (2553). *ความต้องการพัฒนาตนเองทางด้านคหกรรมศาสตร์ของข้าราชการครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดนครนายก*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ออกพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวรรณ จันทน์เพชร. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักศึกษาฝึกการ ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล. *วารสารสถาบันราชสุดา*, 20(1), 18-33.
- อดิศักดิ์ อะมฤตตะ. (2565). การตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาคหกรรม ของนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*, 7(133), 63-73. <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/jted/article/view/5830>
- อรทัย มณีวรรณ. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ. *วารสารวิจัยการศึกษา*, 9(1), 123-137.
- อักรพล ไวเชียงคำ. (2556). *ทัศนคติต่อการอนุรักษ์งานใบตอง ดอกไม้เครื่องสดของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ออกพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อัฒพร อังกินันท์. (2566). การวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสายอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอุดรธานี. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 13(3), 192-205.
- อิทธิพล อเนกนทรัพย์. (2566). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ ในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทไม่ได้ออกพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- เอกศักดิ์ บุตรลับ. (2547). *ครูและการสอน*. คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- Astin, A. W. (1968). "The Methodology of Research on College Impact: Part II," *Sociology of Education*. 1(43), 437-450.
- Connell, R. W. (2009). *Gender: In world perspective*. Polity.
- Crites, J. O. (1967). *Vocational psychology: The study of vocational behavior and development*. New York, NY: McGraw-Hill.
- Darling-Hammond, L. (2000). Teacher quality and student achievement: A review of state policy evidence. *Education Policy Analysis Archives*, 8(1), 1-44.

เอกสารอ้างอิง (ต่อ)

- Dewey, J. (1938). *Experience and education*. New York, NY: Macmillan.
- Harold D. (1964). *Principle of Management*. New York: McGraw - Hill.
- Hoppock, R. (1967). *Occupational Information*. New York : McGraw-Hill Book.
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice Hall.
- UNESCO. (2021). *Education policy and financing: Strategies for inclusive and equitable learning opportunities*. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
- Parker, G. M. (1990). *Team Players and Team Work : The New Competitive Business. Strategy*. San Francisco, Calif.: Jossey - Bass.
- Pfiffner, John M. and Robert V. Presthus. (1960). *Public Administration*. 4thed. New York : The Ronald Press Company.
- Plunkett, W. R., & Attner, R. F. (1994). *Introduction to management* (5th ed.). Belmont, CA: Wadsworth.
- Miff. Plunkett & Attner, R. F. (1994). *Introduction to management*. California: Wadsworth.
- Robbins, S. P. (1990). *Organization Behavior* (8th ed.). prentice hall. Singapore.
- Simon, Herbert A. (1960). *Administrative Behavior*. New York: The Free Press.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York, NY: Harcourt, Brace & World.
- Tunsakul, Urai. (2001). *Home economics vision. Department, Food Science and Nutrition*. Faculty of Science and Technology Srinakharinwirot University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

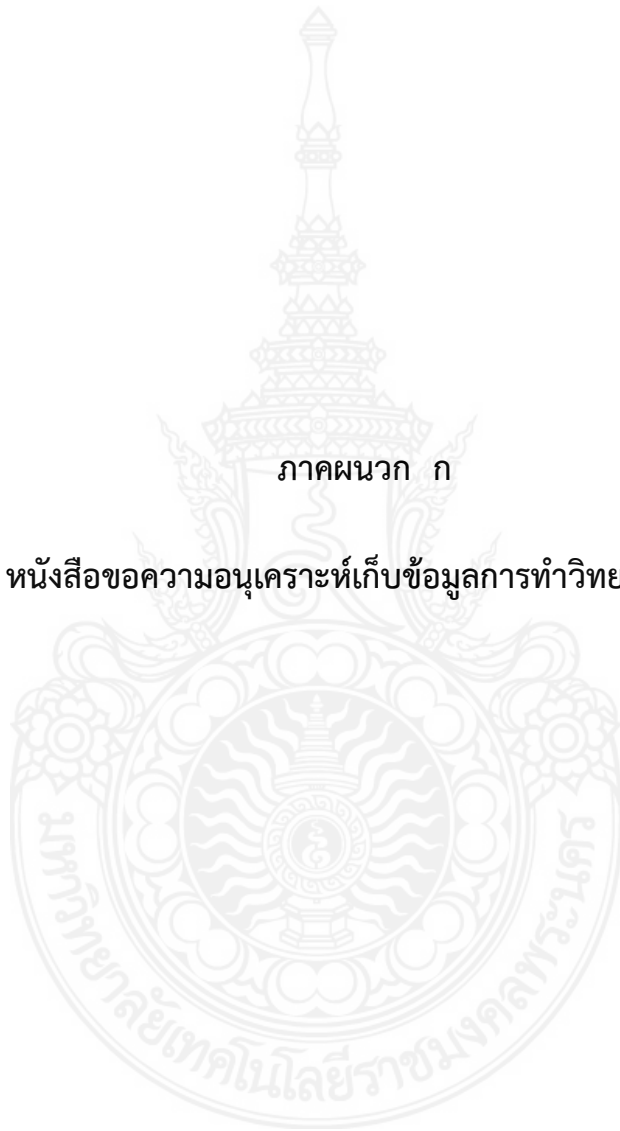
ภาคผนวก ค ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ง ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๔๘

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐

๒๑ มกราคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ด้วย นายณรงค์กร ทองหมื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาให้ นายณรงค์กร ทองหมื่น เข้าเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ดังกล่าวกับกลุ่มนักเรียนประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน ๒๐๐ คน ระหว่างวันที่ ๒๒ - ๓๑ มกราคม ๒๕๖๘ ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๘๗๕ ๘๒๑๔

ภาคผนวก ข

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๒๒๐๕

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสายันต์ แสงสุริยันต์

ด้วย นายณรงค์กร ทองหมื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านเนื้อหาและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือ ให้กับนายณรงค์กร ทองหมื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๘๗๕ ๘๒๑๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๒๒๑๐

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ด้วย นายณรงค์กร ทองหมื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า นายนิธิศ สมทรัพย์ ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านเนื้อหาและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือให้กับนายณรงค์กร ทองหมื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๘๗๕ ๘๒๑๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๒๒๑๑

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

ด้วย นายณรงค์กร ทองหมื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่า นางสาวอมรศรี แซ่ตัน ซึ่งเป็นบุคลากรในหน่วยงานของท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านเนื้อหาและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือ ให้กับนายณรงค์กร ทองหมื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสทรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๓๓๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๘๓๕ ๘๒๑๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/ ๒๒๑๒

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
๑๖๘ ถนนศรีอยุธยา เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวิทย์ ลายยิ้ม

ด้วย นายณรงค์กร ทองหมื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านเนื้อหาและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือ ให้กับนายณรงค์กร ทองหมื่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ โสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

โทร. ๐ ๒๖๖๕ ๓๗๗๗ ต่อ ๘๒๖๒-๔

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลาง : em.hec@rmutp.ac.th

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนักศึกษา หมายเลขโทรศัพท์ ๐๙ ๔๘๗๕ ๘๒๑๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ งานบัณฑิตศึกษา โทร. ต่อ ๘๒๖๒-๔

ที่ อว ๐๖๕๒.๐๓/๑๓๕๗ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวนอร ดาวเจริญพร

ด้วย นายณรงค์กร ทองหมื่น นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ในหัวข้อ “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ ไสตรโยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และคุณสมบัติเหมาะสม จึงขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือวิจัยด้านเนื้อหาและประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือ ให้กับนายณรงค์กร ทองหมื่น

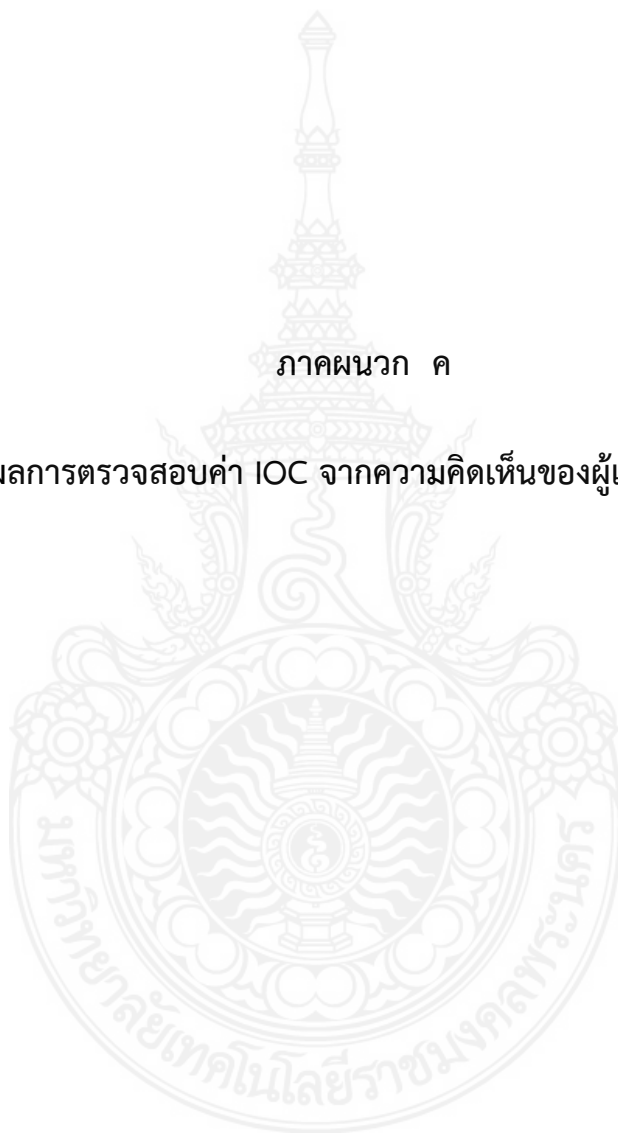
จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภพ ไสตรโยม)
คณบดีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ภาคผนวก ค

ผลการตรวจสอบค่า IOC จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถาม
เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. อายุ ☐ 12 – 15 ปี ☐ 16 – 18 ปี ☐ 19 – 20 ปี ☐ 21 – 25 ปี	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ☐ 1.50 – 2.00 ☐ 2.01 – 2.50 ☐ 2.51 – 3.00 ☐ 3.01 – 3.50 ☐ 3.51 ขึ้นไป	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4. แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ ☐ วิชาคหกรรม ☐ วิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและ เครื่องแต่งกาย ☐ วิชาอาหารและโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ☐ ไม่เกิน 5,000 บาท ☐ 5,001 – 10,000 บาท ☐ 10,001 – 15,000 บาท ☐ 15,001 – 20,000 บาท ☐ มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านหลักสูตร								
1. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	0	+1	+1	0	+1	3	0.60	ใช้ได้
4. หลักสูตรที่เปิดสอนส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติและสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมีค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าเทอมไม่สูงเมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ด้านการประกอบอาชีพ								
1. เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. เป็นวิชาชีพที่สามารถทำงานในหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
3. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย								
1. เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมและมีการบูรณาการองค์ ความรู้ร่วมกับชุมชนหรือท้องถิ่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอน หลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือกเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียน การสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์ การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาที่จบ ออกไปแล้วมีงานทำ มีชื่อเสียงเป็นที่ ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและ สถานประกอบการ	0	+1	+1	0	1	3	0.60	ใช้ได้
4. ด้านครูผู้สอน								
1. ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและ มีผลงานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ผู้สอนมีความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ มีเทคนิค วิธีการสอนที่ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับ ผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมี ประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียน การสอนมาช้านาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. ผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ ปรับใช้กับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำรา คู่มือประกอบการสอน และสื่อการสอนที่มีคุณภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย								
1. สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่ เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่า เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มี ความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการ เดินทางมาเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สถานศึกษามีอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อ อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการ สอน มีห้องเรียนปฏิบัติครอบคลุมทุก รายวิชาฝึกปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมี ระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความ ปลอดภัยของสถานศึกษา เช่น ระบบ การเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้อง วงจรปิด	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6. ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน								
1. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขา วิชาชีพ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสม กับเนื้อหาวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการ เรียนรู้และการคิดวิเคราะห์อย่าง พอเพียง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ ตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	ค่า IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
5. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนความตื่นตัว กระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน								
1. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนา วิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการ ทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพ ผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไป ประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียน (สร้างสรรค์ สำนึกดี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภา นักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรม ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนใน การเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริม ทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภท วิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการ แสดงผลงานวิชาชีพ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5. มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อ ประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง

ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.911	.911	36

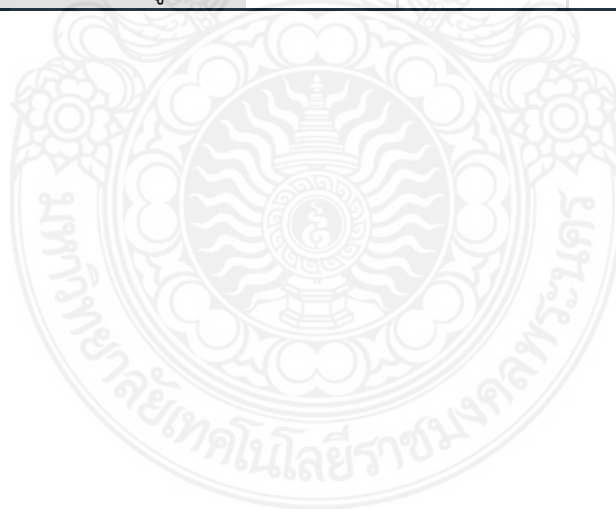
Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัย	126.33	402.230	.643	.906
2. หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน	126.47	395.982	.682	.905
3. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	126.40	413.145	.332	.910
4. หลักสูตรที่เปิดสอนส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติและสร้างประสบการณ์ทางวิชาชีพ	126.30	411.872	.363	.909
5. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	126.27	413.789	.326	.910
6. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมี ค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากค่าเทอมไม่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น	126.63	406.861	.544	.907
7. เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่อง และมีเกียรติในสังคม	126.80	399.890	.586	.906
8. เป็นวิชาชีพที่สามารถทำงานใน หน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชนได้	126.27	417.168	.311	.910
9. เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความ ชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็น ความสามารถเฉพาะทาง	126.63	406.861	.544	.907
10. หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิด ความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ	126.80	399.890	.586	.906
11. เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงานและสถานประกอบการ	126.40	406.110	.500	.907
12. เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือ	126.47	396.602	.653	.905

13. เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบ ต่อสังคมและมีการบูรณาการองค์ ความรู้ร่วมกับชุมชนหรือท้องถิ่น	126.33	402.230	.643	.906
14. เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอน หลากหลายสาขาวิชาซีพีให้เลือกเรียน	126.33	402.230	.643	.906
15. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียน การสอนที่ดีและมีมาตรฐานผ่านเกณฑ์ การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	126.47	395.982	.682	.905
16. เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาที่จบ ออกไปแล้วมีงานทำ มีชื่อเสียงเป็นที่ ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและ สถานประกอบการ	126.33	402.230	.643	.906
17. ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการ และมีผลงานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ	126.47	395.982	.682	.905
18. ผู้สอนมีความสามารถในการ ถ่ายทอดความรู้ มีเทคนิค วิธีการสอนที่ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับ ผู้เรียน	126.33	402.230	.643	.906
19. ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมี ประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียน การสอนมาช้านาน	126.33	402.230	.643	.906
20. ผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ ปรับใช้กับการเรียนการสอน	126.47	395.982	.682	.905
21. ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำรา คู่มือประกอบการสอน และสื่อการสอนที่มีคุณภาพ	126.27	413.789	.326	.910
22. สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์ สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็น ระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน	126.23	454.323	-.490	.920
23. สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มี ความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการ เดินทางมาเรียน	125.97	445.344	-.330	.918

24. สถานศึกษามีอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	126.03	446.585	-.314	.919
25. สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้อ อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการ สอน มีห้องเรียนปฏิบัติครอบคลุมทุก รายวิชาฝึกปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม	126.30	415.803	.318	.910
26. สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมี ระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความ ปลอดภัยของสถานศึกษา เช่น ระบบ การเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้อง วงจรปิด	126.63	406.861	.544	.907
27. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ	126.80	399.890	.586	.906
28. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขา วิชาชีพ	126.27	417.168	.311	.910
29. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสม กับเนื้อหาวิชาชีพ	126.63	406.861	.544	.907
30. มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุน การสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้ และการคิดวิเคราะห์อย่างพอเพียง	126.80	399.890	.586	.906
31. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนความตื่นตัว กระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา	126.33	402.230	.643	.906
32. กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนา วิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการ ทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียน ในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้ อย่างเหมาะสม	126.47	395.982	.682	.905

33. มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียน (สร้างสรรค์ สำนัคดี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	126.40	413.145	.332	.910
34. มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ ประเภทกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการส่งเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน	126.30	411.872	.363	.909
35. มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพ	126.27	413.789	.326	.910
36. มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น	126.63	406.861	.544	.907

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ เกรดเฉลี่ยสะสม สาขาวิชา และรายรับของนักเรียนต่อเดือน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลที่เป็นความจริง ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับโดยไม่ส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม
นายณรงค์กร ทองหมื่น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าตัวเลือกที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงตัวเลือกเดียวเท่านั้น และกรณารอกรายละเอียดในช่องที่กำหนด

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ

1) 12 – 15 ปี

2) 16 – 18 ปี

3) 19 – 20 ปี

4) 21 – 25 ปี

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)

1) 1.50 – 2.00

2) 2.01 – 2.50

3) 2.51 – 3.00

4) 3.01 – 3.50

5) 3.51 ขึ้นไป

4. แผนกวิชาที่เลือกศึกษาต่อ

1) วิชาคหกรรมศาสตร์

2) วิชาแฟชั่นและสิ่งทอ

3) วิชาอาหารและโภชนาการ

5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

1) ไม่เกิน 5,000 บาท

2) 5,001 – 10,000 บาท

3) 10,001 – 15,000 บาท

4) 15,001 – 20,000 บาท

5) มากกว่า 20,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสำคัญทางด้านขวามือของแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ได้กำหนดค่าของคะแนนให้	5	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมากที่สุด
	4	หมายถึง	มีความสำคัญระดับมาก
	3	หมายถึง	มีความสำคัญระดับปานกลาง
	2	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อย
	1	หมายถึง	มีความสำคัญระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภท วิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	ระดับความสำคัญ				
		1	2	3	4	5
1. ด้านหลักสูตร						
1	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความทันสมัย					
2	หลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่นิยมในปัจจุบัน					
3	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
4	หลักสูตรที่เปิดสอนส่งเสริมให้เกิดทักษะปฏิบัติและสร้าง ประสบการณ์ทางวิชาชีพ					
5	หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้					
6	หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เปิดสอนมีค่าใช้จ่ายนอกเหนือจาก ค่าเทอมไม่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิทยาลัยอื่น					
2. ด้านการประกอบอาชีพ						
1	เป็นวิชาชีพที่สังคมยอมรับยกย่องและมีเกียรติในสังคม					
2	เป็นวิชาชีพที่สามารถทำงานในหน่วยงานของภาครัฐและ ภาคเอกชนได้					
3	เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและเทคนิคต่างๆ เป็นความสามารถเฉพาะทาง					
4	หลักสูตรหรือสาขาวิชาที่ทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้าใน อาชีพ					
5	เป็นวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและสถาน ประกอบการ					
3. ด้านภาพลักษณ์ของวิทยาลัย						
1	เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่ที่มีชื่อเสียงมีความน่าเชื่อถือ					
2	เป็นสถานศึกษาที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีการบูรณา การองค์ความรู้ร่วมกับชุมชนหรือท้องถิ่น					
3	เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชาชีพให้เลือก เรียน					
4	เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมี มาตรฐานผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานวิชาชีพ					
5	เป็นสถานศึกษาที่มีนักศึกษาที่จบออกไปแล้วมีงานทำ มี ชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมตลาดแรงงานและสถาน ประกอบการ					

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	ระดับความสำคัญ				
		1	2	3	4	5
4. ด้านครูผู้สอน						
1	ผู้สอนมีชื่อเสียงทางด้านวิชาการและมีผลงานวิชาชีพเป็นที่ยอมรับ					
2	ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีเทคนิควิธีการสอนที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชากับผู้เรียน					
3	ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนมาช้านาน					
4	ผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ มาประยุกต์ปรับใช้กับการเรียนการสอน					
5	ผู้สอนมีความพร้อมด้านวิชาการ เอกสาร ตำรา คู่มือประกอบการสอน และสื่อการสอนที่มีคุณภาพ					
5. ด้านสภาพแวดล้อมของวิทยาลัย						
1	สถานศึกษาจัดภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เป็นระเบียบสวยงาม ร่มรื่น น่าอยู่ น่าเรียน					
2	สถานศึกษาตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญปลอดภัยและสะดวกต่อการเดินทางมาเรียน					
3	สถานศึกษามีอาคารและสถานที่ วัสดุครุภัณฑ์เครื่องมือและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
4	สภาพแวดล้อมในห้องเรียนเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน มีห้องเรียนปฏิบัติครอบคลุมทุกรายวิชาฝึกปฏิบัติประเภทวิชาคหกรรม					
5	สถานศึกษาจัดให้มีการดูแลและมีระบบตรวจสอบเพื่อรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา เช่น ระบบการเข้าออกอย่างเป็นระบบด้วยกล้องวงจรปิด					
6. ด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่สนับสนุนการสอน						
1	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนครบทุกสาขาวิชาชีพ					
2	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความทันสมัยตรงตามสาขาวิชาชีพ					
3	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาชีพ					

ข้อที่	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	ระดับความสำคัญ				
		1	2	3	4	5
4	มีสื่อ วัสดุและอุปกรณ์ที่สนับสนุนการสอนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้และการคิดวิเคราะห์ห้อย่างพอเพียง					
5	ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ช่วยให้ผู้เรียนความตื่นตัว กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา					
7. ด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน						
1	กิจกรรมเสริมหลักสูตรในรายวิชา เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสัมมนาวิชาการ การฝึกปฏิบัติฯ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และเพิ่มศักยภาพผู้เรียนในการนำความรู้ทักษะไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม					
2	มีการสนับสนุนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาอัตลักษณ์ของผู้เรียน (สร้างสรรค์ สามัคคี มีจิตอาสาต่อสังคม) ผ่านองค์กรนักเรียนต่างๆ เช่น สภานักเรียน สโมสรนักเรียน ชมรมกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม					
3	มีการสนับสนุนและส่งเสริมผู้เรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพประเภทคหกรรมที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ให้กับผู้เรียน					
4	มีการสนับสนุนให้ผู้เรียนประเภทวิชาคหกรรมได้มีศักยภาพในการแสดงผลงานวิชาชีพ					
5	มีการแนะแนวทางการศึกษาต่อประเภทวิชาชีพคหกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาในระดับที่สูงขึ้น					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นายณรงค์กร ทองหมื่น
วัน เดือน ปี เกิด 21 มิถุนายน 2538
ที่อยู่ปัจจุบัน 49 หมู่ 5 ตำบลขุนทะเล อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80230

ประวัติการทำงาน

วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
คหกรรมศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	2561
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	2565

ประวัติการทำงาน

ตำแหน่ง	สถานที่ทำงาน	ปีที่ทำงาน
ครูอัตราจ้าง	วิทยาลัยเทคโนโลยีทักษิณอาชีวศึกษา	2562
ครูอัตราจ้าง	โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา)	2564
ครูพิเศษสอน	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช	2565

